

iki aylık
işçi gazetesi
eylül-aralık
2023

Türkiye
Genel
Hizmetler
İşçileri
Sendikası
Yayın
Organı

DİSK/GENEL-İŞ

emek

BU SAYIDA: Asgari Ücret, Enflasyon, Direnen Filistin Eşit Ücret Mücadelesi, 25 Kasım

Sayı: 184

#gelirde #vergide
adalet

emek'ten

İşçi Sınıfının Yeni Yılda Haklar, Hukuk ve Adalet Mücadelesi

Yeni yıl ile birlikte yeni umutlar Tüm emekçilerin beklentisi yeni yılın güzelliklerle örülmesidir. Ancak ne yazık ki ülkemiz emekçilerine eski yıldan kalan ve yeni yıla aktarılan yegâne olgu işçi sınıfının iktisadi koşullarının sürekli kötüleşmesidir.

Bu yüzden bizim için mücadele nedeni olan "hak, hukuk, adalet" kavramlarına eğilmemiz gerekiyor. Türkiye'de haklar mücadelesi, iktisadi, sosyal, sendikal ve demokratik haklar mücadelesi olarak ele alınmalı ve savunulmalıdır.

Bu mücadelenin sahibi elbette Türkiye işçi sınıfıdır. Türkiye işçi sınıfı 1960'lı yıllardaki niteliğinin oldukça gerisindedir ancak nicelik olarak ise Türkiye'nin sınıfsal güçler dengesinde önemli bir ağırlığa sahiptir. Türkiye işçi sınıfını toplumsal güçler dengesinde tuttuğu yere uygun bir konuma getirme sorumluluğu öncelikle DİSK'indir. Çünkü DİSK'li olan bir işçi aynı zamanda sınıf bi-

linci kavramı ve bu kavramın gerektirdiği sınıfsal tavırla da tanışmaktadır.

DİSK, Türkiye İşçi Sınıfının alın terinin savunucusudur. Emek, demokrasi, eşitlik ve adalet mücadelesinin etkili bir biçimde sürdürülmesi DİSK'in sınıfsal etkisinin artması ile mümkündür.

DİSK, şubat ayında olağan genel kurulu nu toplayacaktır. DİSK'in her anlamda loko-

motif gücü olan Genel-İş bu genel kurulu fazlasıyla önemsemektedir. DİSK'in sendikal önceliklerine, ilkelerine, çizgisine, önem verilmelidir. Sendikamız Genel-İş DİSK'i ve ilkelerini savunmaya devam edecektir.

Aileleriyle birlikte toplumun en az yüzde 75'ini oluşturan Türkiye işçi sınıfı, sınıf bilinciyle donatılmış bir ağırlığa kavuştuğunda Türkiye'nin bütün dengeleri emek lehine değişecektir.

DİSK'li olan bir işçi aynı zamanda sınıf bilinci kavramı ve bu kavramın gerektirdiği sınıfsal tavırla da tanışmaktadır.

Yerel Seçimler

Türkiye 31 Mart'ta yerel seçimlere gidecektir. Bu seçimler de işçi sınıfı adına son derece önemlidir. Başta ana muhalefet partisi olmak üzere demokrasiden ve emekten yana adayların tüm büyükşehirleri hedefleyen bir seçim stratejisini ortaya koyarak kazanması elzemdir. Yerel seçimlerde Sendikamız elbette, işçi sınıfına barış, ülkeye istikrarlı bir demokrasi ve halkımıza esenlik getirecek adayları tercih edecektir.

Yargıtay'ın Anayasa Mahkemesi Kararı

Yargıtay'ın Anayasa Mahkemesi Kararını yok sayması sonucunda Hatay Milletvekili Can Atalay ile ilgili AYM'nin verdiği hak ihlali kararı tanımamıştır. Türkiye'de yargı organları maalesef tümüyle iktidar partisinin güdümüne girmiştir ve yargı erki yürütmenin uzantısı durumundadır. Bu demokrasiyi özde değil sözde bir kavram haline getirmektedir. Demek ki ciddi bir demokrasi krizi ile karşı karşıyayız ve bu sorun da Türkiye işçi sınıfının sorunudur. İşçi sınıfının, sınıf bilincini sahip hiçbir ferdi bu soruna karşı duyarsız kalamaz çünkü böyle bir duyarsızlık sınıf mücadelesini sekteye uğratar. Yoksa "hak, hukuk, adalet" kavramlarının içini kendimiz boşaltmış oluruz.

Ekonomik Durum

İktidarın dün de bugün de uyguladığı bütün ekonomi politikalar sermaye lehine emekçilerin aleyhine olmuştur. CB Erdoğan faiz ve enflasyon ile mücadelede Nas kavramını ortaya atmış ve insanları da buna inandırmaya çalışmıştır. Bu politikanın sonucunda ise enflasyon patlamış, emekçilerin ücretleri erimiş, yoksulluk derinleşmiştir.

Enflasyon ve faizin tavan yaptığı koşullarda işçi sınıfını bire bir ilgilendiren ücretlerde bir denge kurmak ve ücretin satın alma gücünü koruyabilmek söz konusu bile değildir. İşçi sınıfının neredeyse yüzde 70'inin asgari ücretle çalıştığı günümüz Türkiye'sinde asgari ücret tartışması da sıkışık ve sorunlu bir tartışmaya dönüşmüştür. DİSK, ilk kez asgari ücret önerisinde bulunmamış ve haklı olarak ocak ayı enflasyonunu hesaba katmayan bir asgari ücretin ilk ayda bile eriyeyeceğini açıklamıştır.

Bizim ekonomi anlayışımız bölüşümün hakça olduğu eşitliğin kural olduğu ve emek sömürsünün ortadan kaldırılacağı hakça bir düzendir. İnsanın insanı ve doğayı sömürmediği bir düzen bizim için ideal bir düzendir.

*bölüşümün
hakça, eşitliğin
kural olduğu
ve emek
sömürsününün
olmadığı hakça
bir düzen*

2024 ile önümüzde uzanan dönem çetin bir mücadele yılı olacaktır; hak, hukuk ve adalet mücadelesi, ücretleri koruma mücadelesi, ülkeyi soydurmama mücadelesi ile insanın insanı ve doğayı sömürmediği bir Türkiye ve Dünya hayalimizi gerçekleştirmek için verilecek mücadele bizi beklemektedir.

DİSK/Genel-İş Genel Yönetim Kurulu

Dikiş Tutmuyor

Hedefleri Dikiş Tutmuyor: Şimdiden % 65 Hayal!

6 Eylül 2023'te ekonominin 3 yıllık yol haritası olarak açıklanan Orta Vadeli Program (OVP) hükümetin 2024-2026 dönemine ilişkin enflasyon, istihdam, büyüme gibi temel makroekonomik hedeflerini ortaya koyuyordu. TÜİK'in dün açıkladığı enflasyon verileri OVP'de yüzde 65 olarak güncellenen yıllık enflasyon hedefinin de bir hayal olduğunu göstermiş oldu.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) Eylül ayına ilişkin enflasyon verilerini dün (3 Ekim 2023) yayımladı. Verilere göre yıllık enflasyon yüzde 60 eşiğini aştı ve yılın en yüksek seviyesine çıktı. Aylık enflasyon ise yüzde 4,75 seviyesine geriledi. Aylık bazda en yüksek artış yüzde 30,27 ile eğitimde oldu. Eğitim kalemini yüzde 10,03 ile alkollü içecekler ve tütün, yüzde 5,76 ile konut takip etti.

Ana harcama grupları itibarıyla 2023 yılı Eylül ayında bir önceki aya göre en az artış gösteren ana grup yüzde 2,59 ile giyim ve ayakkabı oldu. Buna karşılık, 2023 yılı Eylül ayında bir önceki aya göre artışın en yüksek olduğu ana grup ise yüzde 30,27 ile eğitim oldu.

Orta Vadeli Planla Yıllık enflasyon hedefi yüzde 65 olarak revize edilmişti oysa bu hedef bir temenniden öteye geçemez. "Sıkı para politikası sayesinde enflasyonu düşüreceğiz" diyenlerin, Orta Vadeli Planla enflasyonu yüzde 35'e düşüreceklerini iddia edenlerin, bilimsel ve gerçekçi olmayan söy-

lemelerle halkı yoksulluğa ve açlığa mahkûm ettiği ortadadır. Kronik bir hastalığa dönüşen enflasyon için gerçekçi çözümler gerekiyor.

DİSK-AR: Memur maaşları, işçi ve emekli aylıkları eridi!

2023 Eylül dönemine ait TÜİK Tüketici Fiyat Endeksi (TÜFE)'nin yayımlanmasından ardından Konfederasyonumuz DİSK'in Araştırma Merkezi DİSK-AR da bir rapor hazırlayarak "Üç aylık resmi enflasyon yüzde 25! Emek gelirleri eriyor!" başlığıyla 3 aylık enflasyon araştırmasını yayımladı.

Resmi rakamlara göre emek gelirlerinin yüzde 25 azaldığı verileri ortaya koyan o DİSK-AR'ın raporunun öne çıkan başlıkları şöyledir:

TÜİK'in tüketici fiyat endeksi (TÜFE) yıllık yüzde 61,53, aylık yüzde 4,75 oldu!

TÜİK'e göre yılbaşından bu yana fiyatlar yüzde 49,9 arttı!

Son üç ayda (temmuz-ağustos-eylül) fiyatlar yüzde 25,1 arttı!

Emekli aylıklarına ve memur maaşlarına yapılan zam ilk üç ayda eridi.

Yükselmeye devam etmesine rağmen resmi enflasyon halkın yaşadığı enflasyonu yansıtmıyor!

Emeklilerin ve dar gelirli olanların gıda enflasyonu yüzde 92-118 arasında!

TÜİK, Eylül 2023 döneminde gıda enflasyonunu yüzde 75,14 olarak açıkladı. Ancak bu

enflasyon halkın hissettiği gerçek enflasyonu yansıtmaktan oldukça uzak bir orandır. TÜİK, DİSK tarafından açılan ve kazanılan davaya rağmen yargı kararını uygulamıyor ve madde fiyat listesini açıklamıyor. Madde fiyatları karartılmaya devam ediyor. Bu nedenle de enflasyon oranını hesaplanmasına kaynak teşkil eden madde fiyat listesi görülemiyor.

DİSK-AR bu nedenle TÜİK'in ham verilerinden yararlanarak emeklilerin, dar gelirli olanların, düşük gelirli olanların hissettiği gıda enflasyonunu yeniden hesaplıyor.

Bu hesaplama göre de emeklilerde gıda enflasyonu yüzde 92,3 olmuştur. Üçüncü yüzde 20'lik gelir grubunun gıda enflasyonu yüzde 85,7 olurken düşük gelirli ikinci yüzde 20'lik grubun gıda enflasyonu yüzde 98,2 ve en yoksul yüzde 20'lik gelir grubun gıda enflasyonu ise yüzde 118 olarak gerçekleşmiştir.

"Yüksek gelir gruplarının daha düşük enflasyon hissettiği görülüyor. Dördüncü (yüksek) yüzde 20'lik gelir grubunun gıda enflasyonu yüzde 71,8 olurken en yüksek gelir grubunun gıda enflasyonu ise yüzde 54,7 oldu. Böylece en yoksul gelir grubunun gıda enflasyonu yüzde 118 olurken, en yüksek gelir grubunun gıda enflasyonu yüzde 55 oranında kaldı. Bu durum enflasyonun gelir gruplarına, farklı toplumsal kesim ve sınıflara göre önemli ölçüde farklı hissedildiğini ortaya koyuyor".

İstihdam Raporu

Sendikamızın Araştırma Dairesi #emmar tarafından hazırlanan “Kamuda ve Genel İşler İşkolunda İstihdam Raporu” yayımlandı:

Kamu harcamalarına ayrılan pay, bir toplumun eğitim, sağlık gibi kamusal hizmetlere erişimini, faydalanmasını ve yaşam kalitesini yansıtır. Ülkelerin, genellikle GSYH'lerinin yaklaşık yarısını kamu harcamalarına ayırdıklarını görmekteyiz.

"Kamu harcaması", devleti temsilen hükümet, yerel yönetimler ve diğer kamu kurumları tarafından yapılan harcamaları içerir. Bu harcamalar genellikle kamu hizmetleri sağlama, altyapı geliştirme, eğitim, sağlık, savunma ve güvenlik gibi alanlarda gerçekleşir. Kamu harcamalarının, bir ülkenin ekonomik büyümesi, istihdamı, refahı ve sosyal güvenliği üzerinde önemli bir etkisi vardır. Ancak, Türkiye'de bu politikaların hayata geçirilmesi için yapılan kamu harcamaları yetersizdir. OECD verilerine göre, GSYH içinde kamu harcamalarına ayrılan payın üye ülkelerdeki ortalaması yüzde 46,3'tür. Birçok Avrupa ülkesinde bu oran yüzde 40 ila 60 arasında değişmektedir. Örneğin, İngiltere'de bu oran yüzde 46,5; Fransa'da yüzde 58,1; Almanya'da yüzde 49,7 ve İtalya'da yüzde 56,7'dir. Türkiye'de ise bu oran, Avrupa ülkelerinin oldukça gerisinde ve OECD ülke ortalamasının 10 puan altında, yüzde 35,8'dir.

Kamuda istihdam, kamu harcamaları ve genel işler işkolunda istihdam verilerinin OECD ve AB ülke düzeyleri ve ortalamaları ile karşılaştırıldığı raporun özetle önemli başlıkları şöyledir:

Kamuda Sosyal Harcamalar Yetersiz!

2020 yılında kamu sosyal harcamalarına ayrılan pay GSYH'nin yüzde 17,6'sı iken; 2022'de 4 puan azalarak yüzde 13,3'e; 2023 ilk dönemi için ise yüzde 14,5'e gerilemiştir.

Kamuda Eğitim, Sağlık ve Sosyal Korumaya Dönük Politikalar Yetersiz!

Kamu hizmetleri içerisinde eğitim, sağlık ve sosyal korumaya ayrılan payları incelediğimizde; GSYH'den kamusal hizmetlere en

az ayrılan payın "eğitim" olduğu görülmektedir. GSYH içinde eğitime ayrılan pay yalnızca yüzde 3,2'dir. Sağlık hizmetlerine ayrılan pay ise pandemi süreci haricinde hiç artmamış olup GSYH'nin yüzde 3,7'sidir.

Kamuda İstihdam Yetersiz:

Türkiye'de Kamu İstihdamı OECD Ortalamasının 5 Puan Altında. Türkiye'de kamu sektöründeki istihdam oranı OECD ülkeleri ortalamasının 5 puan altında seyretmektedir. 2021 verilerine göre, Türkiye'de toplam istihdam içinde kamu sektöründeki istihdam oranı yüzde 13,4 iken; OECD üye ülkeleri ortalamasında bu oran yüzde 18,6'dır.

Bu durum, kamu hizmetlerine olan talebi karşılayamamanın yanı sıra ülkedeki işsizlik oranlarını da etkilemektedir.

Kamuda İstihdamın Sadece Yüzde 34'ü Kadın!

Diğer Avrupa ülkelerinde ve OECD ülkelerinde kamu sektöründe kadın istihdamı oldukça yüksekken Türkiye'de kamuda çalışan kadınların oranı oldukça düşüktür. Fransa'da kamu sektöründe çalışanların yüzde 64,6'sı kadinken Türkiye'de bu oran yüzde 34,8'de kalmaktadır.

Ayrıca;

Her 10 Kişiden 8'i Özel Sektörde, 2'si Kamuda İstihdam Ediliyor!

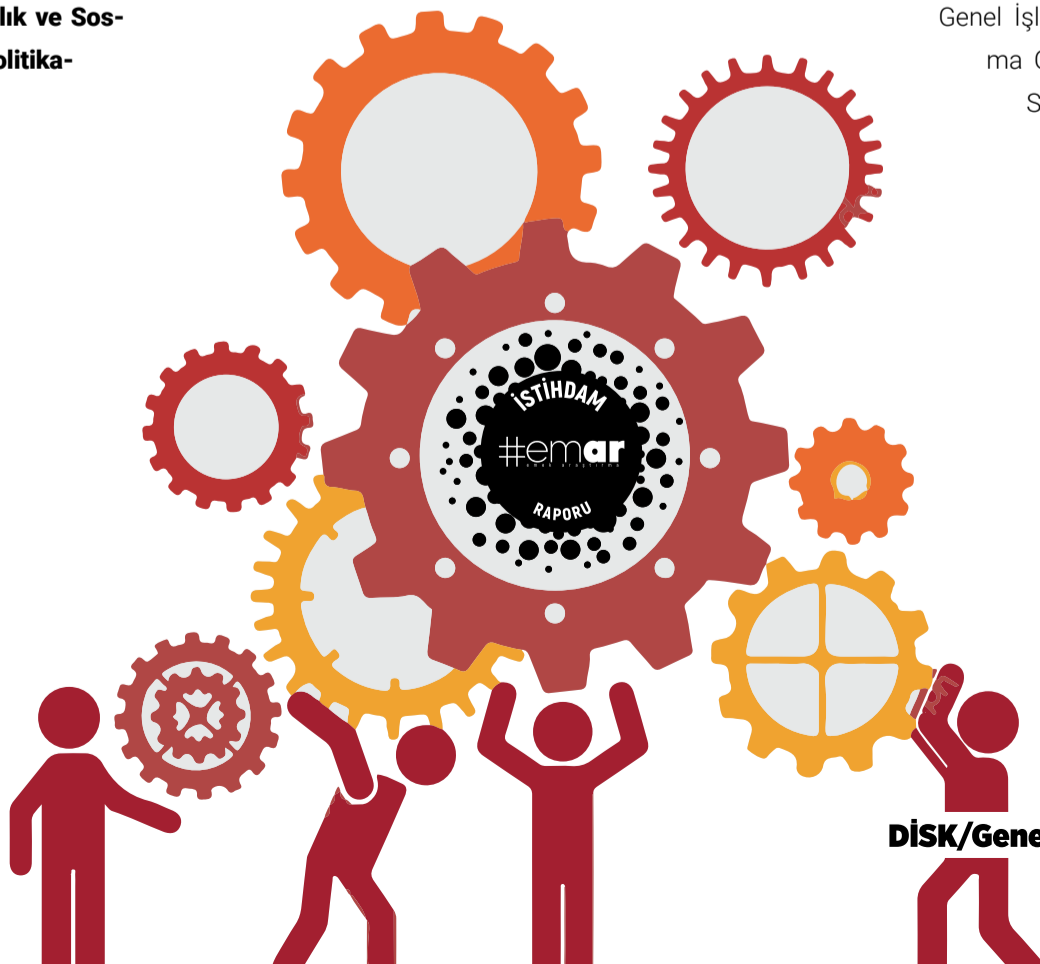
Kamu İstihdamı Seçimlere Endeksli!

Belediyelerde İstihdamın Yüzde 17'si Memur, Yüzde 82'si İşçi!

Genel İşler İşkolunda İstihdamın Yüzde 70'i Belediyelerde Çalışıyor!

Genel İşler İşkolunda Sendikalaşma Oranı Yüzde 58, Toplu İş Sözleşmesi Kapsamındaki İşçi Oranı ise Yüzde 41,1'dir!

Son Dört Yılda, Genel İşler İşkolunda 400'den Fazla İşçi İş Kazası Nedeniyle Hayatını Kaybetti!

İnsanca Yaşanacak Ücret!

DİSK'ten Asgari Ücret Açıklaması

“DİSK olarak maalesef müzakere masasında yer alamıyoruz ancak asgari ücretin insanca yaşamaya yetecek bir ücret olması için yıllardır verdiğimiz mücadeleyi bu yıl da işyerlerinden başlayarak meydanlara taşıyacağız.”

DİSK'in asgari ücrete ilişkin görüş ve önerileri, DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Sendikamızın Genel Başkanı Remzi Çalışkan ile DİSK Yönetim Kurulu'nun katıldığı bir basın toplantısıyla bugün (1 Aralık 2023 Cuma) İstanbul'daki DİSK Genel Merkezi'nde açıklandı. Açıklama özetle şöyledir:

Yüksek enflasyon ve alım gücünü hızla eriten bir pahalılığın yaşandığı, Cumhuriyet tarihinin en ağır bölüşüm krizinin yaşandığı koşullarda önümüzdeki yılın asgari ücreti saptanacak. 2024 yılı asgari ücret müzakereleri aralık ayı içinde gerçekleşecek.

Biz insanca yaşanabilir bir ücret istiyoruz. Türkiye'de ücretler, değil insanca yaşamaya, hayatta kalmaya bile yetecek düzeyde değildir. Türkiye'de asgari ücret, dünyanın genelinde olduğu gibi sembolik, istisnai bir ücret değildir. Aksine Türkiye'de asgari ücret ortalama ücret haline gelmiştir. Merkez Bankası ve DİSK-AR verileri ile çeşitli araştırmalar asgari ücret civarında bir ücretle çalışanların oranının yüzde 50'lerde olduğunu göstermektedir.

Türkiye'nin asgari ücretler ülkesi haline gelmesinin sebebi sendikal hakların önündeki engellerdir, bu iktidarın bilinçli tercihidir.

Türkiye AB ülkeleri ve ABD arasında en düşük toplu iş sözleşmesi kapsamı oranına sahip iki ülkeden biridir. Türkiye'yi “grev yasaklamakla övünen” bir zihniyetin yönetmesi ve sendikalaşmanın, hak aramanın önüne

çıkartılan antidemokratik engeller nedeniyle her sene aralık ayında Türkiye'nin en önemli meselesi asgari ücret oluyor.

Çalışanların yarısından fazlası asgari ücret civarında bir ücretle çalışmaktadır. Özel sektörde bu oran yüzde 70'lere ulaşmaktadır. Kadınlar açısından durum daha vahimdir. Kadınların yüzde 61,4'ü asgari ücret civarında bir ücretle çalışırken, yüzde 41'i ise asgari ücret dahi alamamaktadır.

Asgari ücrete bile erişemeyenler ülkemizin bir başka kanayan yarasıdır. 7,3 milyon işçi asgari ücretin altında bir ücret almaktadır. Kayıtdışı çalışanların yüzde 83,5'i asgari ücretin altında bir ücretle çalışmaktadır.

Türkiye Avrupa'da asgari ücretin en düşük olduğu ülkelerden biridir. 2013'te Avrupa'da Türkiye'den düşük asgari ücretli 14 ülke varken 2023 yılı sonunda sadece 4 ülke vardır. Bu ülke, bu halk, Türkiye işçi sınıfı bu tabloyu hak etmemektedir.

DİSK Yönetim Kurulu, 2024 asgari ücretine dair görüşlerini, “Gelirde adalet, vergide adalet, insanca yaşanacak ücret” için atılması gereken adımları şu şekilde özetlemektedir.

1. Asgari ücret değil toplu pazarlık kapsamı genişletilmelidir. Asıl mesele asgari ücretle çalışanlarının kapsamını daraltmak ve ücret düzeylerini toplu pazarlıkla belirlemektir. Milyonların asgari ücrete mahkûm edilmemesi için sendikal hakların kullanımının önündeki tüm engeller ve barajlar kaldırıl-

malı, toplu pazarlık kapsamı genişletilmelidir. 6356 sayılı Yasa'da yer alan teşmil mekanizması işletilmeli, toplu iş sözleşmeleri sendikası işyerlerine de uygulanmalıdır.

2. Asgari ücretin ülkemizde ortalama ücret haline geldiği dikkate alınarak asgari ücret tespit edilmelidir.

3. Asgari ücret artışında resmi enflasyon/hedeflenen enflasyon değil, kişi başına GSYH artışı esas alınmalıdır. Asgari ücret baskılanmış ve güdümlü resmi enflasyona göre değil geçim şartlarına ve ekonomik büyümeye göre saptanmalıdır. Asgari ücret artışında dar gelirlilerin gıda enflasyonu ile kişi başına ekonomik büyüme esas alınmalıdır.

4. Asgari ücret yüksek enflasyon koşullarında yıl dört kez belirlenmelidir. Yüksek enflasyon koşullarında yılda bir kez asgari ücret belirlenmesi çalışanları açlığa, yoksulluğa mahkûm etmektedir. Aralık 2023'te belirlenecek asgari ücretin 2024 yılı boyunca geçerli olacağına dair açıklamalar asla kabul edilemez. Enflasyon tek haneli rakamlara düşünceye kadar asgari ücretin, değil iki kez yılda dört kez güncellenmesi zorunludur.

5. Asgari ücret artışında yoksulluk sınırı bir kriter olarak dikkate alınmalı ve bir evde iki kişi çalıştığında yoksulluk sınırını aşan bir gelir elde etmeleri güvence altına alınmalıdır.

6. Türkiye'de asgari ücretin tespitinde uluslararası standartlara uyulmuyor. Birleşmiş Milletler, Uluslararası Çalışma Örgütü ve Avrupa

Konseyi standartları dikkate alınmıyor; ailesi hesaba katılmadan tek bir işçi üzerinden asgari ücret hesaplanıyor. Asgari ücret tespitine ilişkin 131 sayılı ILO Sözleşmesi onaylanmalı, Avrupa Sosyal Şartı'na asgari ücretle ilgili konan çekiince kaldırılmalıdır. Asgari ücret, uluslararası standartlara uygun şekilde, işçinin ailesi ile birlikte geçinebileceği bir ücret olmalıdır.

7. Asgari ücret sonrası ilk vergi dilimine uygulanacak oran yüzde 10'a düşürülmelidir.

8. Gelir vergisi tarife dilimleri, asgari ücret artışından az olmamak kaydıyla, yeniden de-

ğerleme oranında artırılmalıdır.

9. Verdiğimiz uzun mücadelelerin sonucu olarak ücret gelirlerinin asgari ücret kadar kısmı gelir vergisinden istisna edilmiş olmasına rağmen istisna uygulamasının matrahtan indirim yerine vergiden indirim yoluyla yapılması nedeniyle ücretli çalışanlar asgari ücret vergi istisnasından gerektiği gibi yararlanamıyor. Asgari ücret vergi istisnası, vergiden değil, matrahtan indirim yoluyla uygulanmalıdır.

10. 2008 yılından beri işverenlere verilen 5 puanlık SGK prim desteği işçilere de

verilmelidir.

11. Çağ dışı damga vergisi kaldırılmalıdır.

12. 2008 yılında çıkarılan 5510 sayılı Yas'a'dan önce asgari ücretten düşük emekli aylığı söz konusu değildi. En düşük emekli aylığı en az asgari ücret düzeyine yükseltilmelidir.

13. Devletin özel sektördeki işçilerle kamu işçileri ve kamu görevlileri arasında ayırım yapması Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırıdır. Asgari ücret en düşük kamu işçisi ücreti ve en düşük memur maaşı dikkate alınarak hesaplanmalıdır.

DİSK: Bu Asgari Ücret Geçinmeye Yetmez, Bu İş Burada Bitmez

2024 yılında geçerli olacak asgari ücreti belirlemeye yönelik çalışmalar tamamlandı. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Işıkhan, 1 Ocak 2024 tarihinden itibaren asgari ücretin 17 bin 2 TL olacağını açıkladı. yapılan asgari ücret açıklamasının ardından DİSK de bir açıklama yayımlayarak şunları söyledi:

Türkiye'de ortalama ücret haline gelen asgari ücret, bir kez daha hükümet ve işverenler tarafından, işçiler dışlanarak tek taraflı olarak belirlendi. Hükümet ve işverenlerin ortak kararıyla milyonlarca işçi ve ailesi 2024 yılında açlık sınırının altında bir ücretle yaşamaya mahkûm edildi.

"Bir kez verilecek zamla bu iş biter" diyenler bilsin ki Türkiye işçi sınıfı açlığa mahkûm olmayacaktır. Türkiye'nin asgari ücretliler toplumu olmaktan kurtarılması ve asgari ücretin yılda dört kez belirlenmesi için DİSK olarak mücadeleye devam edeceğiz.

2024 yılı asgari ücreti hükümet ve işveren bloku tarafından, 700 lirası asgari ücret desteği olmak üzere net 17 bin 2 lira olarak belirlendi. Sermaye kâr rekorları açıklarken, milyonlar yüksek enflasyon nedeniyle ciddi bir gelir kaybına uğradığı, gelir adaletsizliğinin arttığı bir dönemde iktidar ve işverenler bir olmuş, işçi sınıfına açlık ücretini reva görmüştür.

Türkiye'de asgari ücretin sembolik bir ücret

olmadığı, işçilerin yarısından fazlasının asgari ücret civarında bir ücretle çalıştığı, üstelik özel sektörde bu oranın yüzde 70'lere ulaştığı biline biline, 2024 yılının ilk aylarında açlık sınırının altında kalacak bir ücret belirlenmiştir.

Belirlenen asgari ücret ilk aylık ödendiğinde dahi yoksulluk sınırının üçte birinin altında kalacaktır. Yani bir evde üç kişi çalışsa dahi -ki bu mümkün değildir- yoksulluk sınırını aşmamaktadır. Daha da kötüsü, asgari ücretliler 2024 yılının ilk aylarından itibaren açlık sınırının altında bir gelirle yaşamaya mahkûm edilmektedir. Yüksek enflasyon koşullarında, bugün belirlenen asgari ücretin 2024 yılı boyunca geçerli olması kabul edilemez.

Türkiye'de asgari ücretin tespitinde bir kez daha uluslararası kurallara uyulmamış, Birleşmiş Milletler, Uluslararası Çalışma Örgütü ve Avrupa Konseyi standartları dikkate alınmamış ve ailesi hesaba katılmadan tek bir işçi üzerinden asgari ücret hesaplanmıştır. Üstelik en düşük kamu işçisi maaşı 2023 sonlarında 24 bin 500 TL iken, 2024 yılında 30 bin lira düzeyini aşacakken devletin özel sektördeki işçilerle kamu işçileri arasında ayırım yapması Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırıdır.

Asgari Ücretin belirlenmesinde bu sene bir ilk daha yaşanmış, 2024 yılı asgari ücreti bir siyasi partinin genel merkezinde belirlenmiş-

tir. İşverenlerle ve hükümetin bir siyasi parti genel merkezinde asgari ücret belirlenmesiyle, Asgari Ücret Tespit Komisyonu fiilen ortadan kaldırılmıştır.

İnsanca yaşanacak bir ücrete hasret kalan Türkiye işçi sınıfı için artık hayatta kalmaya yetecek bir ücretten dahi bahsetmek zorlaşmaktadır.

Kaşıkla verilen ücret artışlarının, adaletsiz vergi sistemi, yeni yıl zamları ve yüksek enflasyon yoluyla geri alınması da artık bir gelenek haline gelmiştir.

Türkiye işçi sınıfı bu açlık dayatmasına, zenginin daha zengin, yoksulun daha yoksul olduğu bu düzene mahkûm kalamaz. Asgari ücret dayatmasından kurtulmak için, Türkiye'nin bir asgari ücretliler toplumu olmaktan kurtarılması için, sendikalaşma, grev ve toplu sözleşme mücadelesini yükseltmek şarttır.

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu olarak Asgari Ücret Tespit Komisyonunda olmamıza rağmen, Türkiye'nin dört bir yanında işyerlerinde, meydanlarda, sokaklarda, verdiğimiz mücadeleyi büyütme-ye kararlıyız.

İnsanca yaşanacak ücret için; Gelirde adalet için; Vergide adalet için; MÜCADELEYE DEVAM!

Dar Gelirli Gıda Enflasyonu

106

Konfederasyonumuz DiSK'in Araştırma Dairesi (DiSK-AR) Kasım ayı enflasyonunu hesapladı ve bir rapor olarak kamuoyuyla paylaştı. Raporun dikkat çeken başlıkları özetle;

- TÜİK'in tüketici fiyat endeksine (TÜFE) göre yıllık enflasyon yüzde 61,4!
- Resmi gıda enflasyonu yüzde 77. Dar gelirlinin gıda enflasyonu yüzde 106!
- Son beş ayda (temmuz-ağustos-eylül-ekim-kasım) fiyatlar yüzde 33,7 arttı!
- Yükselmeye devam etmesine rağmen resmi enflasyon halkın yaşadığı enflasyonu yansıtmıyor!
- Gıda fiyatları endeksi ile genel endeks arasındaki fark açılıyor.
- Resmi verilere göre 2003'ten bu yana ortalama fiyatlar 18 kat, gıda fiyatları ise 26 kat arttı!
- TÜİK, DiSK tarafından açılan ve kazanılan davaya rağmen yargı kararını uygulamıyor ve madde fiyat listesini açıklamıyor.

2023 Kasım dönemine ait TÜİK Tüketici Fiyat Endeksi (TÜFE) 4 Aralık 2023'te yayımlandı. TÜİK verilerine göre TÜFE'deki (2003:100) değişim 2023 Kasım'da bir önceki aya göre yüzde 3,28; on iki aylık ortalamalara göre yüzde 53,40; bir önceki yılın aralık ayına göre yüzde 60,09 ve bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 61,98

oldu. Sadece beş aylık tüketici enflasyonu yüzde 33,7 oldu. Yılın ikinci yarısı için memur maaşlarına ve emekli aylıklarına yapılan zam eridi. Resmi enflasyonda tırmanış sürüyor!

TÜİK, Kasım 2023 döneminde gıda enflasyonunu yüzde 67,2 olarak açıkladı. Ancak bu enflasyon halkın hissettiği gerçek enflasyonu yansıtmaktan oldukça uzak bir oran. TÜİK, DiSK tarafından açılan ve kazanılan davaya rağmen yargı kararını uygulamıyor ve madde fiyat listesini açıklamıyor. Madde fiyatları halen karartılmış durumda. Bu nedenle enflasyon oranını hesaplanmasına kaynak teşkil eden madde fiyat listesi görülemiyor.

Resmi ortalama enflasyon oranları düşük gelirlilerin, emekçilerin günlük yaşamda karşılaştığı ve hissettiği oranlar değildir. Bu nedenle DiSK-AR olarak TÜİK'in ham verilerinden yararlanarak emeklilerin, dar gelirlilerin, düşük gelirli olanların hissettiği gıda enflasyonunu yeniden hesaplıyoruz.

Disk-Ar'ın Hesaplaması:

Yaptığımız hesaplama göre gıda enflasyonu ortalama yüzde 67 olarak gerçekleşirken emeklilerde gıda enflasyonu yüzde 82,5 oldu. Üçüncü yüzde 20'lik gelir grubunun

gıda enflasyonu yüzde 76,6 olurken, düşük gelirli ikinci yüzde 20'lik grubun gıda enflasyonu yüzde 87,8 ve en yoksul yüzde 20'lik gelir grubun gıda enflasyonu ise yüzde 105,5 olarak gerçekleşti.

Yüksek gelir gruplarının daha düşük enflasyon hissettiği görülüyor. Dördüncü (yüksek) yüzde 20'lik gelir grubunun gıda enflasyonu yüzde 64,2 olurken, en yüksek gelir grubunun gıda enflasyonu ise yüzde 48,9 oldu. Böylece en yoksul gelir grubunun gıda enflasyonu yüzde 105,5 olurken, en yüksek gelir grubunun gıda enflasyonu yüzde 48,9 oranında kaldı. Bu durum enflasyonun gelir gruplarına, farklı toplumsal kesim ve sınıflara göre önemli ölçüde farklı hissedildiğini ortaya koyuyor.

TÜFE ve gıda fiyatları endeksi artmaya devam ediyor. 2005 yılında 122 olan TÜFE endeksi, Kasım 2023'te 1.807'ye yükseldi. 2005'te 122 olan gıda fiyatları endeksi ise 2023'te 2.553'e yükseldi. Böylece TÜFE 2003'ten bu yana 18,1 ve 2005'ten bu yana 14,8 kat; gıda fiyatları ise 2003'ten bu yana 25,5 kat ve 2005'ten bu yana 20,9 kat arttı. 2005'te yüzde 7,6 olan yıllık enflasyon oranı 2023'te yüzde 62 oldu. 2005'te yüzde 5,7 olan yıllık gıda enflasyonu ise 2023'te yüzde 67,2'ye yükseldi.

Direnen Filistin Halkının Yanındayız!

7 Ekim'den bu yana yaşanan çatışmalara ilişkin DİSK Yönetim Kurulu adına Genel Başkan Arzu Çerkezoğlu'nun yaptığı açıklama şöyledir:

7 Ekim 2023 sabahı başlayan "Aksa Tufanı" ile Filistin-İsrail arasındaki çatışmalar yeni bir aşamaya geldi. Bu konuda hem Türkiye kamuoyu içinde hem de uluslararası düzeyde farklı değerlendirmeler yapıldı.

DİSK olarak, elbette sivillere yönelik saldırıları şiddetle kınıyoruz. Sivil yerleşimlerin, hastanelerin ve altyapı tesislerinin bombalanmasını lanetliyoruz. Savaşın bugün başlamadığını, bölgenin 100 yıldır sömürgeciliğe, işgale, ayrımcılığa, katliamlara ve sürgünlere sahne olduğunu biliyoruz. Dün olduğu gibi bugün de Filistin halkının yanındayız. Filistinlilerin kendi kaderini tayin ve topraklarına geri dönüş hakkını savunuyoruz.

Konu uluslararası sendikal hareketin gündeminde. Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) yüzlerce sivilin öldürüldüğü şiddet olaylarını kınamaktadır. ITUC, tüm tarafları ve uluslararası toplumu barış için harekete geçmeye, uluslararası hukuka ve Birleşmiş Milletler kararlarına

saygı göstermeye çağırmaktadır.

Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki sendikaları temsil eden Arap Sendikalar Konfederasyonu'na (ATUC) göre, yaşananlar, işgalin genişletilmesinin, Mescid-i Aksa ve Kutsal Kabir Kilisesi gibi mekânlara saygısızlığın ve genel olarak uluslararası hukukun ihlal edilmesinin sonucudur. Arap sendikalarına göre İsrail yeni saldırıları haklı göstermek için küresel bir medya kampanyası yapmaktadır.

Filistin sendikalarından aldığımız bilgilere göre sadece Gazze'de değil Filistin genelinde saldırılar ve katliamlar artmaktadır. Askeri çatışmalara ek olarak Batı Şeria'da ve işgal altındaki topraklarda çalışan çok sayıda Filistinli işçi işlerine gidip gelirken gözaltına alınmıştır.

Uluslararası sendikal hareket, çatışmaların Filistin'i aşarak bütün bölgeye yayılmasından endişelidir. Azerbaycan, Ermenistan, Irak, Suriye ve İran'da farklı silahlı çatışmalar ve savaşlar sivilleri de etkileyecek şekilde şiddetlenmektedir.

Savaşlar her şeyden önce işçileri, emeğiyle geçinenleri, ekonomiyi ve sosyal hakları olumsuz etkilemektedir. O nedenle barış içinde bir arada yaşamayı savunmaya ve savaşa karşı çıkmaya devam edeceğiz.

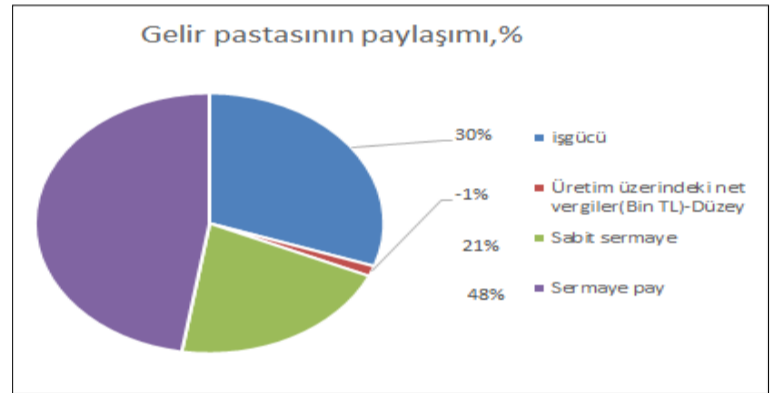
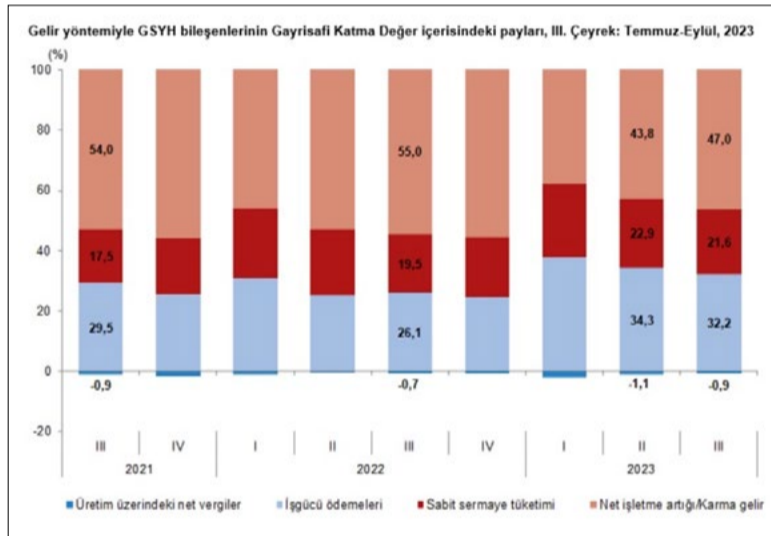
İsrail'in işgalinin son bulması için Filistin halkıyla ve Filistin sendikalarıyla dayanışmayı büyüteceğiz. Nehirden Denize Özgür Filistin talebini desteklemeyi sürdüreceğiz.

Büyüme Gerçeği

Sermaye Büyümüş, Emekçi Küçülmüş

TÜİK rakamlarına göre Gayrisafi Yurt İçi Hasıla (GSYH) 2023 yılı üçüncü çeyreğinde %5,9 artmış. Yani ülke ekonomisi sözde büyümüş.

Peki, gerçekte büyüyen kim oldu, emekçiler mi? **Hayır!**

Üçüncü çeyrekte bir önceki çeyreğe göre emeğin payı %34,3'ten %32,2'ye gerileyerek 2 puan düşmüştür. Buna karşılık sermayenin geliri 3,2 artarak %47'ye yükselmiştir. Diğer bir deyişle azınlık olan sermaye için büyüme söz konusuken emekçilerin geliri düşmüştür.

Nasıl oluyor da ülke büyürken yoksulluk yaygınlaşıyor, açlık artıyor, ücretler eriyor, halkın temel tüketim maddelerini elde etmesi olanaksızlaşıyor?

Sermayenin ve emeğin milli gelirden aldığı pay farklı. Sermaye emeğin payına göz dikerek kendisini büyütüyor. 2022 üçüncü çeyrekte 2023 üçüncü çeyreğe kadarlık 1 yılda işgücünün aldığı pay %30 da kalırken, emekçilere vergiler yüklenirken üretim üzerinden alınan vergiler düşmüş, sermayenin payı da artmıştır.

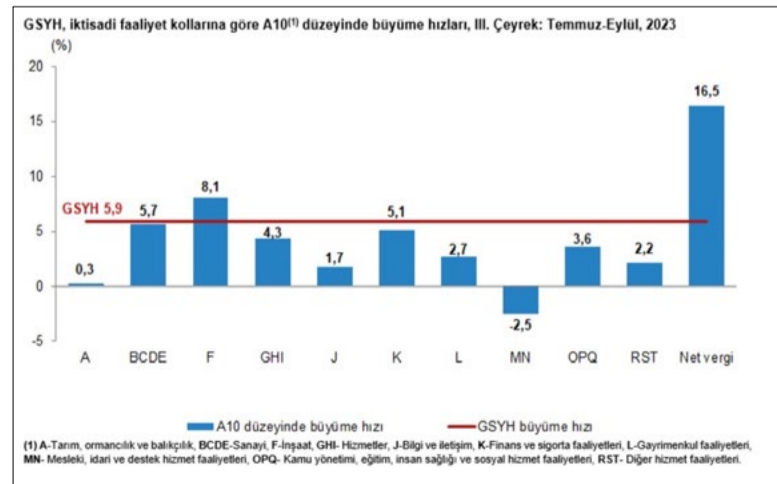
Sermayenin bu "büyüme" oranına rağmen emekçilerden alınan vergilerin payı da yüksek. Ürün üzerindeki vergiler, eksi sübvansiyonlar %16,5 artmış. Ülkedeki vergi adaletsizliği ile gelir adaletsizliği doğru orantılı olarak devam ediyor. Ücretlerden alınan vergiler, dolaylı yollarla emekçiden alınan vergiler artarken sermayeden alınan vergiler düşüyor.

Tarım da büyümeden nasibini almamış. Çiftçi kan ağlar duruma geti-

rilmiş. Ne büyümüş? Tabii ki inşaat. Üretime dayalı olmayan, emekçinin refahını ve insanca yaşamasını öncelemeyen, eşitlikçi bir büyüme büyüme değildir, sömürüdür. İnsana yakışır bir istihdam yaratmayan büyüme de büyüme değildir. İşsizlik azalmadan, hane halkının geliri artmadan bir büyümeden bahsedilebilir mi?

Ekonomik büyüme ile istihdam arasındaki pozitif yönlü bir ilişkinin varlığı bizim büyüme oranlarımızda ne yazık ki yok. Öyle ki DİSK-AR'ın yapmış olduğu son istihdam araştırmasına göre;

- Geniş tanımlı işsizlik oranı yüzde 23!
- TÜİK'e göre dar tanımlı işsiz sayısı 3,2 milyon!
- Resmi işsizlerin yüzde 88,4'ü işsizlik ödeneği alamıyor!
- Geniş tanımlı kadın işsizliği yüzde 31!

Yoksulun Haysiyeti Var!

Bu Defa 17 Ekim Hatırlatsın!

Yaşar Kemal'in "insanlığın en aşağılanmış yeridir" diye tanımladığı yoksulluğu bu "aşağılanma"nın açtığı gedikler ve her gün bu nedenle biraz daha eksik hale gelen yaşamlar üzerinden değerlendirmemiz, bir de bu açıdan düşünmemiz gerekiyor.

Yoksulluğun gözle görülebilen en somut sonucu aslında yırtık ayakkabılar, eprimiş elbiseler, çöpten toplanan yiyecekler değil; toplum ve iktidarların yoksula bakışından kaynaklanan haysiyet kaybıdır. Nitekim her yıl 17 Ekim'de kutlanan Dünya Yoksullukla Mücadele Günü'nün bu yılki ana temasının 'Herkes İçin Pratikte Haysiyet (Sosyal Adalet, Barış ve Gezegene İçin İşbirlikleri)' olarak belirlenmiş olmasının buradan okumak gerektiğini düşünüyoruz.

Haysiyet/onur, insan için sadece bir hak olmayıp, diğer bütün temel haklar için bir şemsiye görevi görür. Başka bir deyişle "insan onuru" bütün hakları kapsayan temel haktır. Bu nedendir ki dünyanın her yerinde yoksulluk ve yoksulluk içerisinde yaşam mücadelesi veren insanların göz ardı edilen haysiyetleri, bir lokma bir hırkaya muhtaç sayılardan ve oranlardan ibaretmiş gibi değerlendirilip hiçe sayılan yaşamları dolayısıyla bugün ayaklar altında, itibarsızlaştırılmış durumdadır.

Bu defa bu yazıda yoksullarla ilgili sayılara, istatistiklere asgari ücretle kaç ekmek ya da simit alınabileceğine, TÜİK'in manipülasyonları ve pembe tablolarına, dünyada hangi ülkelerin diğerlerine göre daha yoksul olduklarına yer verilmeyecektir.

Çoğu zaman ölümler eşdeğer görülen ve insanların yaşamla bağlarını iyiden iyiye za-

yıflatan yoksulluk, bugün dünyanın genelinde temel insani ihtiyaçların karşılanamamasına bağlı küresel bir sorun olarak varlığını etki alanını genişleterek sürdürüyor. Yoksulluğun her gün yeni trajedilerine tanık olurken insan onurunu nasıl alaşağı ettiğini düşünelim. Sayılarda boğulurken unuttuğumuz; bütün insanlık için yüce bir erdem olarak değerlendirilen onuru, yoksullar söz konusu olduğunda vazgeçilmesi, azalması hatta yok olması beklenen bir haslet olduğudur.

Yoksulluk başta kadınlar ve çocuklar olmak üzere toplumun büyük bir kesimini derinden etkiliyor: Yoksullar, tehlikeli çalışma koşulları, güvensiz konutlar, yetersiz beslenme, adalet erişimindeki eşitsizlik, sağlık hizmetlerine sınırlı erişim gibi pek çok temel insani ihtiyaçla yaşamları boyunca sınanıyor. Yoksul oldukları için kazandıkları okula kayıt yaptıramayan gençler, yoksulluk nedeniyle ya hiç okula gidemeyen ya da okula devam edemeyen çocuklar (özellikle kız çocukları), atanamadığı için intihar eden işsizler, kısıtlı imkânlarıyla var olmaya çalışan yaşlılar, fahiş kiralar dolayısıyla barınacak bir ev bulamayanlar... Bunlar yaşamak için temel ekonomik ihtiyaçlarını karşılamaya yakın bile ol(a)mayan hayatlardır. Sosyal dışlanmışlık bir tarafa, yaşamın periferisine savrulan oradan "verilen"e şükrederek yaşamaları beklenen ve daha fazlası için çabası söz konusu bile edilmeyen, biat ettiği kadar var olmasına izin verilen yığınlar... Yoksulluğu güzelleyenlerin, onlara umudu katık ederek tok gözlü ve tevekkülle yarım bir yaşamı layık görmesi şaşırtıcı değildir.

Oysaki, insan onuru sadece kendi içinde temel bir hak olmakla kalmayıp aynı zamanda diğer tüm temel hakların temelini oluştururdu. Günümüzde uzun süreli yoksulluk içinde yaşayan birçok insan, onurlarının reddedildiğini ve kendilerine saygısızlık edildiğini deneyimlerken her geçen yıl fırsat ve gelir eşitsizlikleri keskin bir şekilde artıyor ve zenginler ile yoksullar arasındaki uçurum daha da büyüyor. Yoksulluk ve yoksullukla mücadelede uygulanan sosyal yardımlar, toplumsal cinsiyet eşitsizliğini de derinleştirirken yoksulluk kadınları kuşatmaya devam ediyor.

Yoksulluk, tıpkı şiddet gibi cinsiyetçidir, eşitsizliğin ve ayrımcılığın temel sonucudur: "Kadınların sağlık hizmetlerine, eğitim fırsatlarına, mülkiyet ve finansal kaynaklara erkeklere kıyasla sınırlı erişimi; kız çocuklarının ve kadınların bakım rolüne ilişkin yerleşmiş sosyo-kültürel tutumlar, önyargılar; kadınların düşük ücretli ve güvencesiz işlerde çalışmaları ve kamusal yaşamdan dışlanması, yoksul hanelerde yaşayan kadınlar için erkeklerinkinden farklılaşan deneyimler yaratmaktadır".

Bu koşullarla, vicdani bir sorumluluk olarak yoksullukla mücadelenin sadece iktidarların insafına bırakılması çözümü olanaksız kılıyor. Toplum olarak insanca yaşayabilecek yaşam standartlarını, herkes için ve eşitliği içselleştirerek daha çok talep etmek, mücadeleyi büyütmek gerekiyor.

Hugo'nun muhteşem özeti ne yazık ki hâlâ geçerliliğini koruyor. "Siz yardım edilmiş yoksullar istiyorsunuz, 'biz' ise ortadan kaldırılmış yoksulluk!".

Cumhuriyet

Bayramı kutlu olsun!

Cumhuriyet 100 Yaşında!

...halk iradesini esas alan özgür bireylerin örgütlü toplumu için yola çıkmış; hukuk devletini, yargının tarafsızlığını ve bağımsızlığını ve kamuculuğu öncelmiş; toplumsal cinsiyet eşitliğini ve fırsat eşitliğini sağlamayı temel ilke edinmiş olan Cumhuriyet...

Ülkemizin kuruluşunun, bağımsızlığımızın simgesi olan Cumhuriyetin ilanının 100. yılını kutluyoruz.

Halkın kendi yaşamı ve geleceği hakkında söz ve karar sahibi olduğu bir yönetim biçimi olarak Cumhuriyet bu topraklar için büyük bir kazanım ve şanstır. Ancak ne yazık ki ülkemiz açısından Cumhuriyetin 100. yılında Cumhuriyet ideallerinden hızla uzaklaşıldığını üzülecek görüyoruz.

Bir asır önce Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde kurulmuş olan ve büyük bir dönüşüm ve değişim yaratarak yeni bir ülkenin temellerini oluşturan Cumhuriyet, çağdaş laik ve demokratik bir sosyal devlet inşasının çıkış noktasıydı.

Cumhuriyetin ilanıyla birlikte ümmetçi bir

anlayışın tebaası/kulu olan halk, hakları olan birey-yurttaşlar olarak varlık göstermeye başlamıştı. Kuruluşunda ulusal egemenliğe dayanan halk iradesini esas alan özgür bireylerin örgütlü toplumu için yola çıkmış; hukuk devletini, yargının tarafsızlığını ve bağımsızlığını ve kamuculuğu öncelmiş; toplumsal cinsiyet eşitliğini ve fırsat eşitliğini sağlamayı temel ilke edinmiş olan Cumhuriyet, bugün üzerinde yükseldiği değerler örselenmiş bir şekilde varlığını sürdürmektedir.

Geçen bir asırda devrim ve reformlar yapmış, evrensel değerleri dayanak olarak almış ancak demokrasinin, temel hak ve hürriyetlerin içselleştirilmesi konusunda iki ileri bir geri giderek yerinde saymasına neden olan yönetimlerden kaynaklı tam olarak demok-

ratik bir zeminde ve haklar temelinde ilerleme gösterememiş olması dolayısıyla bugün Cumhuriyetin her zamankinden daha çok üzerine düşünülmesi gereken problemleri vardır. Atatürk'ün "muasır medeniyetler seviyesine çıkmak" olarak tanımladığı yol haritası bugün çıkmaza sürüklenmiştir.

Ülkemizin kuruluşunun, bağımsızlığımızın ve ulusal egemenliğimizin simgesi olan Cumhuriyetin ilanının 100. yılını ve Cumhuriyet Bayramını bu duygu ve düşüncelerle kutlarken bağımsız, laik, demokratik bir Türkiye idealinden; baskıcı ve otoriter rejime ve gericiğe karşı eşit, özgür demokratik bir Türkiye mücadelesinden asla vazgeçmeyeceğimizi yineliyor tüm halkımızın Cumhuriyet bayramını bir kez daha kutluyoruz.

25 KASIM

KADINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI ULUSLARARASI MÜCADELE GÜNÜ

Eşitlik, özgürlük ve şiddetsiz bir yaşam talepleri için verdikleri mücadele dolayısıyla 63 yıl önce, 25 Kasım 1960'ta Dominik Cumhuriyeti diktatörü tarafından isyan ettikleri için vahşice öldürülen Mirabel kız kardeşlerin (Kelebekler) anısıyla şekillenen 25 Kasım,

kadınlara yönelik şiddete karşı eylem günü olarak belirlenmiş ve bu konudaki farkındalığın görece artmasına katkı sunmuştur.

Kadın mücadelesinin bir kazanımı olan 25 Kasım'da, toplumsal cinsiyet eşitsizliğine, ayrımcılığa, ataerkil toplumsal şiddete, aile içi şiddete, savaşa, ırkçılığa ve kadınları, kadın haklarını yok sayan sistemlere karşı bugün sokaklarda taleplerini haykırıyor.

Bugün; kadınlara, yalnızca kadın oldukları için uygulanan, cinsiyete dayalı ayrımcılık ve kadının insan hakları ihlaline yol açan şiddet temelli her türlü tutum ve davranışın karşısında eşit ve özgür bir şekilde yaşayabilmek için emeğimizden, bedenimizden, kimliğimizden elini çekmeyen her türlü iktidarın karşısında haykırdığımız ve hakkımızı aradığımız, tüm bu haksızlıklara direniş (eylem) günümüzdür.

Haklarımıza yönelik saldırılar hâlâ devam ederken toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve ataerkil düzen içinde evlerde, işyerlerinde, sokakta, okulda, hastanelerde ve her alanda fiziksel, cinsel, psikolojik, ekonomik şiddet ve taciz ile her an karşı karşıya kalıyoruz, yaşam hakkımız yok sayılıyor.

İstanbul Sözleşmesi'nden çekilen, 6284 sayılı Yasa'yı etkin uygulamayan, kadınların kaza-

nılmış haklarına göz diken bu iktidar, kadınları şiddete karşı korumasız bırakıyor. Daha birkaç gün önce Manisa'nın Salihli ilçesinde bir anne ve kızı asansörde öldürülmüş halde bulundu; İzmir'de bir kadın boşanma aşamasında olduğu erkek tarafından adliye vuruldu. Erkeklerin cezasızlıkla ödüllendirildiği Türkiye'de kadınların şiddet türlerinden en az birini mutlaka yaşadığı orantısız koşullar içerisinde bu yılın ilk 10 ayında en az 268 kadının erkekler tarafından öldürülmüş olmasına isyan ediyoruz.

Kadınlara yönelik nefreti, şiddeti, ayrımcılığı körükleyen iktidarların yönetiminde erkeklerin daha çok cesaretlenip başta yaşam hakkı olmak üzere kadınların bütün hak ve kazanımlarına saldıran siteme karşı varoluş mücadelemizi büyütürken asla vazgeçmeyeceğimizi bir kez daha yineliyoruz. Sistemin "istedikleri gibi yaşamamız koşuluyla hayatta kalabileceğimiz" dayatmasını kabul etmiyoruz.

Savaşlardan, çatışmalardan, eğitime erişimden, fırsat eşitsizliğinden, yoksulluktan, işsizlikten ve daha sayısız hak ihlalinin en çok etkilenenlerin kadınlar ve kız çocukları olmasının; erken yaşta zorla evlendirilmekten miras hakkından yaranamamaktan, namusu hep bir erkeğe emanet yaşamaktan, sözü yerine söylenip gülüşü yarım bırakılan, emeği hiçleştirilip küçümsenerek umudu törpülen kadınlar olarak cesaretle, umudu ve gülüşümüzü çalanlardan hesap soracağız.

Bilinmelidir ki İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmedik, vazgeçmiyoruz! ILO'nun 190 sayılı Şiddet ve Taciz Sözleşmesi'nin Türkiye tarafından onaylanması için mücadelemizi sürdürüyoruz!

Genel-İş'li kadınlar olarak kazanılmış hakla-

rımıza saldırıların arttığı bu ortamda toplumsal cinsiyet eşitliğinin her yönüyle sağlanması-na yönelik politikaların geliştirilmesi için kararlılıkla mücadeleyi sürdüreceğimizi belirtiyor, taleplerimizi yineliyoruz:

- İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı Yasa etkin bir biçimde uygulanmalıdır!
- 25 Haziran 2021'de yürürlüğe giren ILO 190 sayılı Şiddet ve Taciz Sözleşmesi onaylanmalı, etkin biçimde uygulanmalıdır!
- Toplumsal cinsiyet temelli suçlarda, kadın cinayetlerinde cinsiyetçi iyi hal, tahrik indirimi gibi uygulamalardan vazgeçilmelidir!
- İktidarın politikalarında kadın istihdamını artırmak için önerilen esnek çalışma biçimleri yerine kadınlar için tam zamanlı ve güvenceli istihdam olanakları yaratılmalıdır.
- Kadınların işgücüne katılımının önündeki en büyük engellerden olan ve kadınlara özgü görülen ev içi sorumluluklar için kamusal politikaların hayata geçirilmesi şarttır. Özellikle kamu kurumları ve yerel yönetimler tarafından kreş, gündüz bakım evi, hasta ve yaşlı bakım evleri gibi merkezler açılarak herkesin ücretsiz yararlanabileceği bir hak olarak tanımlanmalıdır.
- Kamu-özel ayrımı olmaksızın, zorunlu hizmet ve üretim alanında çalışan ebeveynlere dönüşümlü ve eşit olarak ücretli izin verilmelidir.

BARIS

Emekle GELECEK

... barış hakkı kutsaldır. Bir insan hakkı olarak bu hakkı korumanın yanında uygulanmasını sağlamanın da devletler için bir yükümlülüktür. Barış talebi, temel sosyal ve siyasi haklarımız olan yaşam hakkı, kişi özgürlüğü ve güvenliği, dini inanç özgürlüğü, ifade özgürlüğü ve örgütlenme özgürlüğü kadar eğitim, sağlık, çalışma hakkıyla da ilgilidir.

"Bittiği gün en son savaş.

**Bir yanda yenilenler vardı
gene, bir yanda yenilenler
vardı.**

**Yenilenlerin yanında
kırılıyordu halk açlıktan.**

**Yenenlerin yanında halk
açlıktan kırılıyordu."**

Bertolt Brecht

Savaşlar dünyamızı tehdit ederken işçi sınıfının ekmeğinin daha çok küçülmesine neden oluyor. Emperyalist devletlerin kendi çıkarları uğruna sürdürdükleri savaş politikaları en çok işçi sınıfını etkiliyor.

Savaş dönemlerinde çalışma koşulları, çalışma süreleri gibi işçilerin yaşamlarını doğrudan etkileyen koşullar ağırlaşıyor, demokratik

hak ve özgürlükler kısıtlanıyor. Savaş zamanlarında işçiler daha uzun saatler boyunca, daha kötü koşullarda ve üstelik daha az ücret alarak çalışmaya zorlanıyor. Bu anlamda savaş, bir insan hakları ve demokrasi sorunu olarak topluma karşı kullanılan bir sindirme aracına da dönüşüyor.

Emperyalist güçlerin, sermayenin ve onların bir aygıtı olarak iktidarların halkları birbirlerine düşürerek sağladıkları çıkarların emekçilere ve yoksul halka dönüşü, kan, gözyaşı ve zulümden başka bir şey değildir.

Savaşlar sonucu insanlar yaşadığı topraklardan koparılıyor. Biliyoruz ki; dünyada süregelen savaşlarda milyonlarca insan öldü, kalanlar zorunlu göçe zorlandı, göç yollarında hayatlarını kaybetti, ülkesinde kalabilenler de en kötü koşullarda yaşamaya mahkûm edildi. Ülkemizde yakıcı bir sorun olarak yaşadığımız mülteci akını savaşlar sonucu oluşuyor. Sava-

şın bilançosu, kadınlar ve çocuklar içinse daha da zor ve acı oluyor; şiddet, taciz, tecavüz ...ne kadar kötülük varsa yaşıyor.

Bu nedenle barış hakkı kutsaldır. Bir insan hakkı olarak bu hakkı korumanın yanında uygulanmasını sağlamanın da devletler için bir yükümlülüktür. Barış talebi, temel sosyal ve siyasi haklarımız olan yaşam hakkı, kişi özgürlüğü ve güvenliği, dini inanç özgürlüğü, ifade özgürlüğü ve örgütlenme özgürlüğü kadar eğitim, sağlık, çalışma hakkıyla da ilgilidir. Barış bu taleplerin karşılandığı ortamda yeşerir.

Barış Emekle Gelecek

Barış; nefret söylemini, işçilerin hak taleplerini, güvencesizliği, kadın cinayetlerini, ırkçılığı ve ekonomik krizi bitirir. Bu nedenlerle barış hakkı mücadelesini sürdürmek, barışta ısrar etmek boynumuzun borcu ve sorumluluğumuzdur.

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) 2023 Küresel Haklar Endeksi'nde

Dereceye Girdik!

Türkiye, "çalışanlar için en kötü 10 ülke" arasında yer aldı.

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu'nun (ITUC) 148 ülkeyi kapsayan raporuna göre Türkiye, 2023 yılında "çalışanlar için en kötü 10 ülke" arasında! Türkiye, Küresel Haklar Endeksi'nde "işçi haklarının garanti altında olmadığı" anlamına gelen 5. grupta yer aldı.

Endekste "Çalışanlar için en kötü 10 ülke" şu şekilde sıralandı: Bangladeş, Belarus, Ekvador, Mısır, Esvatini, Guatemala, Myanmar, Filipinler, Tunus ve Türkiye. Türkiye, son iki yıl da bu kategoride gösterilmişti.

İşçilerin Hakları Dünya Genelinde Saldırı Altında:

Eswatini'den Myanmar'a, Peru'dan Fransa'ya, İran'dan Kore'ye kadar işçilerin çalışma haklarının desteklenmesine yönelik talepleri göz ardı edildi ve devlet güçlerinin giderek daha acımasız tepkileriyle karşılandı.

2023 Endeksi, işçi hakları ihlallerine ilişkin temel tedbirlerin rekor seviyelere ulaştığını gösteriyor.

10 ülkeden 9'u grev hakkını ihlal etti. Kanada, Togo, İran, Kamboçya ve İspanya'da çalışanlar, grev kararlarının ardından cezai kovuşturmayla veya işten çıkarılmayla karşı karşıya kaldı.

Ülkelerin %77'si çalışan insanları sendika kurma veya sendikaya katılma hakkından mahrum bıraktı. Göçmen, ev işçileri ve geçici işçiler, kayıt dışı ekonomide çalışanlar, platform işçileri ve Özel Ekonomik Bölgelerdeki işçilerin örgütlenme özgürlüğü hakları engellendi. Burundi, Haiti, Hindistan, Türkiye ve Birleşik Arap Emirlikleri, emekçileri sendikal temsilin dışında bırakan ülkeler arasında yer aldı.

Ülkelerin %42'sinde ifade ve toplanma özgürlüğü hakkı kısıtlandı ve bu da çoğu zaman

protestocu işçilerin polis şiddetiyle karşı karşıya kalmasıyla sonuçlandı. Fransa'da yasal protestolar, polis şiddeti, ayırım gözetmeyen tutuklamalar ve göz yaşartıcı gazla karşılandı. İran'da öğretmenler 1 Mayıs gösterilerine katıldıkları için polis tarafından tutuklandı ve dövüldü.

Rapora göre çarpıcı diğer veriler ise şöyle sıralanabilir:

10 ülkeden 8'i toplu pazarlık hakkını ihlal etti. Hollanda, Kuzey Makedonya, Zimbabve, Honduras, Endonezya, Karadağ ve Sırbistan'daki işçiler toplu sözleşme haklarının ciddi biçimde azaldığını gördü.

Belarus, Myanmar, Hong Kong, Orta Afrika Cumhuriyeti ve Guatemala da dahil olmak üzere ülkelerin %73'ü sendikaların tescilini engelledi veya yasakladı

69 ülkede işçiler tutuklandı ve gözaltına alındı; Myanmar, Hong Kong, Dominik Cumhuriyeti, Hindistan ve Türkiye'de önde gelen sendika liderleri hedef alındı.

Ülkelerin %65'inde çalışan insanların adalete erişimi ya hiç yok ya da kısıtlı. Zimbabve, Çin ve Kazakistan'daki sendika liderleri ve işçi hakları savunucuları uydurma suçlamalarla yargılandılar ve davaları çoğunlukla yasal sürecin göz ardı edilmesiyle kuşatıldı.

Avustralya, Şili ve Fildişi Sahili için yükseldi, ancak Kongo Cumhuriyeti, El Salvador, Haiti, Liberya, Karadağ, Namibya, Kuzey Makedonya, Togo ve Birleşik Krallık'ta kötüleşti.

Aralarında Bangladeş, Filipinler ve Lübnan'ın da bulunduğu 44 ülkede işçiler şiddete maruz kaldı. Asya-Pasifik bölgesinde çalışanlara yönelik şiddet vakaları 2022'de ülkelerde

%43'ten 2023'te %48'e, Orta Doğu Kuzey Afrika bölgesinde ise %42'den %53'e yükseldi.

Sekiz ülkede sendikacılar öldürüldü, ülkelerin %42'sinde ifade ve toplanma özgürlüğü engellendi veya kısıtlandı, ülkelerin %46'sında işçiler keyfi tutuklama ve gözaltılara maruz kaldı ve ülkelerin %65'inde işçilerin adalete erişimi engellendi veya kısıtlandı.

ITUC Genel Sekreter Vekili Luc Triangle Küresel Haklar Endeksi'ni değerlendirerek yaptığı açıklamasında şunları söyledi: "2023 ITUC Küresel Haklar Endeksi, demokrasinin temellerinin saldırı altında olduğuna dair şok edici kanıtlar sunuyor. İşçi haklarının desteklenmesi ile herhangi bir demokrasinin gücü arasında açık bir bağlantı vardır. Birinin aşınması diğeri bozulması anlamına gelir.

Bu Endeksin 10. baskısı ve 2023 sonuçları bunun ne kadar gerekli olduğunu gösteriyor. Hem yüksek hem de düşük gelirli ülkelerde, çalışan insanlar tarihi bir hayat pahalılığı kriziyle ve kurumsal açgözlülüğün yol açtığı giderek artan enflasyonla karşı karşıya kalırken hükümetler toplu olarak ücret artışlarını müzakere etme ve grev eylemi yapma hakkına baskı yaptı.

Toplumlarımızın dokusunu güçlendirmek, demokrasiyi yenilemek ve kurmak ve çalışan insanları desteklemek için yeni bir sosyal sözleşmeye ihtiyacımız var: insana yakışır işler, adil ücretler, sosyal koruma, güvenli ve emniyetli çalışma dahil olmak üzere temel haklar ve eşitlik ve katılım güvencesi.

Çalışanların sesi dinlenmeli ve hükümet kararlarının merkezinde yer almalı. Bunu talep etmek ve desteklemek için işçi sendikaları hiç bu kadar önemli olmamıştı."

EŞİT

EŞİT DEĞERDE İŞE EŞİT ÜCRET GÜNÜ

Bugün 18 Eylül. Eşit değerde işe eşit ücretin sağlanmasına yönelik uzun süreli çabaları temsil eden ve 2020 yılından beri farkındalık günü olarak anılan 18 Eylül Uluslararası Eşit Ücret Günü, cinsiyet temelli ücret eşitsizliğini gündeme getirmeyi ve buna dikkat çekmeyi hedefliyor. Tarihsel bir talep ve temel bir hak olan "eşit değerde işe eşit ücret" hakkı, dünyada ve ülkemizde mücadelesi devam eden ancak hâlâ eşitsiz koşullarda kadınların yok-sullaşmasına neden olan bir sorun olarak varlığını sürdürmektedir.

Bu günün temel çıkış noktası cinsiyete dayalı ücret farkının ortadan kaldırılmasıdır. Cinsiyete dayalı ücret farkı, erkek ve kadın arasındaki ücret farkının erkek ücreti içindeki yüzdesidir. Bu durum kadınlar aleyhinedir ve dünyadaki pek çok ülkede görülen bir sorundur. Cinsiyet eşitsizliğinden kaynaklanan cinsiyete dayalı ücret farkı, kadınların işgücüne daha az katılımı başta olmak üzere pek çok soruna neden olmaktadır. Daha düşük ücretler, güvencesiz/kayıtdışı çalışma, düşük statü vs. ve sonuç yoksulluk.

Eşit ücretin her şeyden önce temel bir insan hakkı olduğunun bir kez daha altını çizelim. Bu hak, herhangi bir ayırım gözetmeksizin herkese tanınmıştır ve ülkemiz de dahil pek çok ülkede "eşit değerde işe eşit ücret ilkesi" yasal güvenceye alınmıştır. Ancak, örneğin Türkiye'de İş Kanunu'nun 5. maddesinin 4. fıkrasında "aynı veya eşit değerde bir iş için cinsiyet nedeniyle daha düşük ücret kararlaştırılmaz" hükmü yer alsa da bu yasal hak fiilen uygulanmıyor; cinsiyete dayalı ücret farkları, dünyanın her ülkesinde olduğu gibi Türkiye'de de hükmünü sürdürüyor.

Kadınlar kayıt dışı istihdamla, düşük ücretlerle güvencesiz ve güvensiz iş ortamlarında mücadele ederken çoğu zaman daha düşük düzeyde işlerle sınırlandırılıyor, kariyer fırsatlarına erişmelerine engel olunuyor. Terfi, yönetim kadrosuna geçiş gibi durumlar söz konusu olduğunda da kadınlar erkeklerle eşit şekilde değerlendirilmiyor, kadınlara daha az şans tanınıyor. Dolayısıyla iş yaşamındaki diğer sosyal haklardan da erkeklere göre daha az yararlanıyorlar.

Kadınların tarihsel ve geleneksel olarak yüklenmek zorunda bırakıldıkları ev işleri, çocuk ve yaşlı bakımı gibi roller ekonomik hayata katılımı zorlaştırıyor. Ücretli bir işte çalışması halinde bile bu sorumluluklar yine kadına yüklendiği için mesaiyi hiç bitmiyor. Bu da çabuk yıpranmaya, yarı zamanlı çalışma mecburiyetine, hatta vaktinden önce iş hayatından kopmalarına neden oluyor. Toplumun büyük çoğunluğu tarafından değersiz görülen kadının ev içindeki emeği, ekonomik olarak güçlenmesinin önündeki en önemli zordur. Kadınların geleneksel olarak yüklendiği işler eşitsizliğin derinleşmesinin temel nedenlerinden biridir.

Kadın istihdamının düşük olduğu ülkemizde, alınan ücretlerin ne oranda eşit olduğu incelendiğinde, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) verileri, Türkiye'nin bu konuda da oldukça geride olduğunu gösteriyor. Türkiye'de iş hayatında kadın ve erkeklerin aldığı ücret farkının yüzde 15 civarında olduğunu ortaya koyan ILO'ya göre, eğitim, mesleki ayırım ve deneyim gibi bireysel özellikler cinsiyete dayalı ücret farkının bir kısmını açıklarken düşük ücretin büyük bir kısmı cinsiyete dayalı ayrımcılıktan kaynaklanıyor.

İş hayatında, dünyada kadınlara ortalama olarak erkeklerden yaklaşık yüzde 20 daha az ödeme yapıldığını kaydeden ILO'ya göre, küresel olarak kadınların işgücüne katılım oranı

2022 yılında yüzde 47,4 olurken, erkeklerde bu oran yüzde 72,3 olarak kaydedilmiştir.

TÜİK'in Temmuz 2023 Hanehalkı İşgücü Araştırması (HİA) sonuçlarından hareketle DİSK-AR'ın yayımladığı raporda ise Temmuz 2023 itibarıyla kadınlarda mevsim etkisinden arındırılmış dar tanımlı işsiz sayısı 1 milyon 537 bin ve geniş tanımlı işsiz sayısı 4 milyon 400 bindir. Erkeklerde ise dar tanımlı işsiz sayısı 1 milyon 754 bin ve geniş tanımlı işsiz sayısı 4 milyon 344 bindir. Kadınların iş gücüne katılımındaki bu oran Türkiye'deki cinsiyet eşitliğinin bulunduğu noktayı net olarak gösteriyor.

Diğer yandan dünya genelinde çalışma çağındaki kadınların yüzde 15'i, erkeklerin yüzde 10,5'i çalışmak istemesine rağmen iş bulamıyor. Bu göstergede fark yoksul ülkelere kadınlar aleyhine daha da açılıyor. ILO, kadınların ev içi ücretsiz bakım işlerinin, kadınların istihdamına engel olmanın yanında kadınları iş aramaktan alıkoymasına veya kadınların kısa sürede çalışabilir hale gelmelerinin önünde bir engel olmasına dikkat çekiyor.

Kadınların toplumsal hayatın bütününde çok büyük ayrımcılık yaşadığı günümüzde, toplumsal eşitlik bilincinin yükselmesi ve ücretsiz bakım yükünün eşit dağılımı bu sorunun çözümü için en büyük adım olur. Ücret adaleti için verilecek mücadeleyle eşit ücrete ulaşmak, insan hakları ve cinsiyet eşitliği için önemli bir kilometre taşı olacaktır. Ekonomik kaynaklara erişim, emek gücünün maddi olarak eşit değerlendirilmesi ve işçilerin bütününe eşit haklar tanınması, tüm kadınların ve kız çocuklarının ekonomik açıdan güçlendirilmesi ve daha iyi bir gelecek kuşkusuz hayatın her alanında eşitlik bilincinin yerleşik hale gelmesiyle mümkündür.

Bütün olumsuzluklara karşın, dünyanın her yerinde halklar, özgürlük, adalet, eşitlik ve insan hakları talepleriyle itirazlarını yükseltiyor; insanlık onuruna sahip çıkıyor.

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi bundan 75 yıl önce Paris'te imzalandı. Daha sonra Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 10 Aralık gününü "İnsan Hakları Günü" olarak ilan etti. Barış, demokrasi ve insan haklarına dayalı bir düzen kurmak amacıyla inşa edilen Birleşmiş Milletler, bugün bu hedeflerin çok gerisinde, insan haklarına dayalı bir uluslararası düzenin ise fersah fersah uzağında. Savaşlar, mülteci krizleri ve dünyadaki yoksulluğa baktığımızda BM'nin etkin ve dönüştürücü bir gücü olmadığı maalesef görülüyor. Güçlü kapitalist devletler ve çıkarları insan hak ve özgürlüklerini tırpanlamaya devam ediyor.

Hak ve özgürlüklerimizi için bir referans noktası olan Evrensel Bildirgeyi, imza edilışinden 1 yıl sonra Türkiye de imzaladı; ancak hak ihlalleri geçmişte de şimdi de hiç azalmadı. Bildirgede yer alan hak ve özgürlüklere dayalı uluslararası bir düzen bugün hâlâ kurulamadığı gibi en temel insan hakları olan yaşama hakkı, beslenme ve barınma hakkı, düşünce ve ifade özgürlüğü hakkı, kanun önünde eşit olma hakkı, genel oy hakkı, protesto hakkı, eğitim ve sağlık hakkı otoriter ve baskıcı yönetimlerle sürekli geriye gitti.

İnsanın ırkı, rengi, cinsiyeti, dili, dini ve mezhebi, inancı, etnik kimliği, politik görüşü, vicdani ve felsefi kanaati ne olursa olsun insan olmaktan gelen hakları ve dokunulmazlıkları olduğu fikri, bugün bütün dünyada ve ülkemizde yönetimler tarafından maalesef içselleştirilememiştir.

İrkçi, ayrımcı, ötekileştirici, kutuplaştırıcı eylem ve söylemlerle insanlığı insana yaraşır yaşam standartlarının dışına sürükleyen anlayışlar; insana, hayvanlara ve doğaya verdikleri zararlarla savaşları, çatışmaları, hastalıkları ve doğal afetleri tetikleyerek çürümeyi hızlandırmaya, insan için dünyayı daha yaşanılmaz bir yere dönüştürmeye devam ediyor. Kapitalizmin, insan emeğini sömüren doğası gereği dayattığı yaşam koşulları, insan onurunu hiçe saymaya yoksulluğun türlü halleriyle yoksulluğu olağanlaştırmaya çalışıyor.

Bugün Türkiye'de ötekileştirilen ayrımcılığa uğrayan tüm toplum kesimlerinin yaşadığı ciddi hak ihlalleri ve yaşatılan güvensizlik/güvencesizlik her geçen gün derinleşiyor. Kadınlar, çocuklar, engelliler yok sayılıyor; nefret söylemiyle boğulmaya çalışılan bütün sesler ve renkler griye boyanmak, tek tipleştirilmek isteniyor.

Diğer yandan çocuklar ve kadınlara yönelik saldırılar da hız kesmeden devam ediyor. Çocuğun cinsel sömürsü ve istismarına, kadınlara şiddete gerekçeler üretilmeye çalışılıyor. Çocukların ve kadınların yaşamını karartan, temel haklarını gasp eden, istismar ve şiddeti kabul edilebilir gören zihniyetlerin varlık gösterdiği bu ülkede insan onurunu korumak için mücadele etmek zorunluluktur.

Yaşanan tüm bu olumsuzluklara karşın, dünyanın her yerinde halklar, özgürlük, adalet, eşitlik ve insan hakları talepleriyle itirazlarını yükseltiyor; insanlık onuruna sahip çıkıyor. İktidarlar bu itiraz seslerini susturmak için şiddet ve baskıyı artırsa da insanlık onuru için mücadele edenler geri adım atmıyor.

Yaşı, dili, dini, cinsiyeti ne olursa olsun insan haklarıyla insandır ve başta çocukların yaşanabilir, güvenli bir dünyaya kavuşabilmesi için çaba sarf etmek zorundayız. Biz, ülkemizin her türlü ayrımcılığı yasaklayan, temel hak ve özgürlükleri benimseyen, işçilerin ekonomik ve sosyal haklarını tanıyan, sendikal haklarının önündeki engelleri ortadan kaldırıp örgütlenme ve düşünceyi ifade etme özgürlüğünü güvence altına alan bir yapıya kavuşması için kararlılıkla mücadele etmeye devam edeceğiz.

Her sayfasında durmaksızın hayatı yeniden üreten üyelerimize yer verdiğimiz 2024 Takvimimiz çıktı.

Yaşasın DİSK, Yaşasın Genel-İş, Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz

Engelleme

Yeter!

3 Aralık Dünya Engelliler Günü

Engellilerin Hakları Hâlâ Sistemik Olarak İhlal Ediliyor

Dünya Engelliler Günü, 1992 yılında Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun kararı ile ilan edilmiştir. Dünya Engelliler Günü, toplumun her alanında engelli bireylerin haklarını ve yaşam koşullarının iyileştirilmesini teşvik etmeyi ve engelli bireylerin durumuna dair politik, sosyal, ekonomik ve kültürel alanlar başta olmak üzere yaşamın her alanında farkındalığı artırmayı amaçlıyor.

Dünyada engelli birey sayısı 1 milyarı, Türkiye'de ise 2,5 milyonu aşmıştır. Türkiye'de sadece Ulusal Engelli Veri Sistemi'ne kayıtlı engelli nüfusun yüzde 56'sı erkek yüzde 44'ü ise kadınlardan oluşuyor. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığının Engelli ve Yaşlı İstatistik Bülteni'ndeki (Temmuz 2023) Nüfus ve Konut Araştırması sonuçlarına göre ise, en az bir engelli olan (3 ve daha yukarı yaş) nüfusun oranı %6,9 (4.876.000 kişi)'dur. Resmi olmayan rakamlara göre ise Türkiye'de engelli sayısı 9 milyon civarındadır. Bu sayıların örtüşen bir tutarlılığının olmaması bile engellilerin sorunlarının çözümüne dair bir çabanın söz konusu olmadığını göstermektedir.

Bugün ülkemizde engelli bireyler, fiziksel erişim, eğitim, istihdam, sağlık hizmetleri ve sosyal katılım gibi alanlarda kendilerine getirilen engelleri de aşamaz durumdadır.

Engelli bireylerin büyük bölümü çalışma çağında olmasına karşın eşit istihdam fırsatlarına ulaşmakta güçlük çekiyor. Bu alanda şu ana kadar elde edilen kazanımların sınırlı olması hem söz konusu bireyler hem de toplumların bütünü için yadsınamayacak maliyetler yaratıyor. Ekonomiye sınırlı katılımın bir sonucu olarak engelli bireyler daha çok yoksulluk çekiyor. Engelli bireyler ile engelli bireye

sahip aileler, gıda güvenliği, barınma, sağlık hizmetlerine erişim gibi alanlarda toplumun diğer kesimlerine göre ortalamada daha fazla yoksunluk yaşıyor.

Oysaki engelli insanların daha iyi bir yaşam standardına ulaşması sosyal devletin sorumluluğudur. Engelli bireyleri toplum yaşamının bir parçası olarak sosyal etkinliklerinin artması önündeki engellerin kaldırılması ve bu doğrultuda düzenlemeler yapılması, eşit yurttaşlar olarak insana yakışır bir şekilde onurları korunarak ekonomik, sosyal ve kültürel olarak eşit fırsatlara erişmeleri kamusal bir zorunluluktur. Bu aynı zamanda sosyal devlet iddiasının vazgeçilmez gerekliliğidir.

Ülkemizin son zamanlardaki en büyük problemi haline gelen ekonomik krizin, işçileri emekçileri ve bunun yanında engelli bireyleri son derece olumsuz etkilediği açıktır. Gelir dağılımında artan adaletsizlik hem emekçileri hem de engellileri daha da yoksullaştırırken onların sorunlarına kulak tıkayan iktidar ve sermaye katlanarak artan gelirleriyle toplumdaki gelir uçurumunu derinleştirmeye devam ediyor.

Engelliler temel insan hakları olan eğitim, istihdam ulaşım ve sağlık haklarına engellenmeden tam ve dolaysız erişim talep ediyor. Ancak iktidarın engellilere verdiği bir sadakadan öteye geçemeyecek orandaki aylık, bu temel hakların hiçbirine tam anlamıyla erişimi olanaklı kılmıyor. Engellilere ilişkin yapılan ödemeler en az yoksulluk sınırı düzeyinde olmalıyken; onların bağımsız yaşamalarını sağlayacak gelire ulaşmalarının önüne her biçimde setler çekilmektedir. Çalışma yaşamına katılmak isteyen engelliler iş bulamazken kamuda ve özel sektörde

yasa gereği var olan istihdam kotaları doldurulmamaktadır.

Kamuda ve özel sektörde engelli kotasının artırılması devletin; çevresel ulaşım hakkı çerçevesinde, engellilerin sokak ve caddelerde ulaşımını sorunsuz sağlayacak altyapıyı kurmak belediyelerin görevidir. Kamu ve özel kurum ve kuruluşların iş yerlerinin, engellileri engellemeyecek şekilde inşa edilmesi ve bu doğrultuda denetlenmesi zorunludur.

Yardımcı teknolojilerin engelliler yararına kullanılması ve erişimlerinin kolaylaşması, yeni altyapı ürün ve hizmetlerinin evrensel tasarım ilkelerine uygun herkes tarafından erişilebilir, anlaşılabilir ve kullanılabilir olması gerekiyor. Toplumda farkındalığın artması, önyargı ve ayrımcılığın ortadan kalkması, işaret dili, altı nokta yazısı dışında da destekleyici/yardımcı teknolojilerin erişilebilir hale gelmesi için çaba gösterilmesi başta devlet olmak üzere tüm toplumun görev ve sorumluluğudur.

Toplumsal yaklaşım, önyargılar, alışkanlıklar, gelenekler ve iktidarların politik tutumu engellilerin sorunlarının çözümünü ertelemektedir. Bölgesel gelişmişlik farkları, devam eden çatışma ve savaşların sosyal yapıya olumsuz etkileri, göçmen ve mültecilik engellilik sorununa yeni boyutlar katmaktadır. Tüm eşitsizlikler de olduğu gibi kadınlar, engellilik durumunda da çoklu bir ayrımcılığa maruz kalmaktadır.

3 Aralık Dünya Engelliler gününde ülkemizdeki engellilerin yıllardır çözüm bekleyen tüm bu sorunlarının çözümü için daha çok farkındalık ve mücadele gerekiyor. Engellilerin yaşadığı çoklu görünmezlik ve aşılması güç duvarların yıkılması toplumun birlikte ve empatiyle hareket etme çabasıyla mümkün olacaktır.

İnadına Sendika

16 Kasım Sendikal Baskılara Karşı Küresel Eylem Günü: Yılmadık, Yorulmadık

Bugün, **16 Kasım Sendikal Baskılara Karşı Küresel Eylem Günü**. Sendikal hak ve özgürlükler sadece Türkiye’de değil bütün dünyada tehdit altındadır. İktidarların desteğiyle sermayenin işçi sınıfına yönelik saldırıları sürerken diğer yandan sendikalar tüm dünyada hem işçilerin hak mücadelesini savunmaya hem de meşru varlıklarını korumaya çalışıyor.

Türkiye’de sendikal haklar mücadelesi ülkenin içinde bulunduğu koşullara paralel olarak sürekli sekteye uğratılmaya çalışılsa da var gücüyle sürüyor. Aslında Türkiye’de de sendikal haklar, başta Anayasa olmak üzere, İnsan Hakları Evrensel Beyanname ve Uluslararası Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi ve Uluslararası Çalışma Örgütü’nün (ILO) 87 No.lu Sendika Özgürlüğü ve Sendikalaşma Hakkının Korunması Sözleşmesi’yle güvence altına alınmıştır. Ancak örneğin, ILO işçilerin sendika üyeliği veya sendika faaliyetleri nedeniyle işten atılmasını örgütlenme özgürlüğünün ihlali olarak tanımlamış olsa da; Türkiye imzacısı olduğu bu sözleşmeye rağmen hak ihlalleri ve baskılara göz yumuyor.

Ücretler, haklar, sosyal koruma, işçi güvenliği, toplu sözleşme ve pazarlık, sendika seçme özgürlüğü gibi konularda sorunlar gittikçe artarken işverenler sistematik bir şekilde sendika düşmanı uygulamalara devam ediyor ve örgütlenmeye çalışan işçileri işten çıkarıyor, grev hakkı engelleniyor. ILO Uzmanlar Komitesi raporlarında Türkiye’deki sendikal hakların pek çok açıdan ILO normlarıyla çeliştiği, yeni düzenlemelere ihtiyaç olduğu sık sık belirtiliyor ve benzer eleştiriler yıllardır Avrupa Birliği’nin Türkiye İlerleme Raporları’nda da yer alıyor. Ancak sendikal hak ve özgürlüklerin önündeki engellerin var olan darbe Anayasası ile kaldırılması mümkün görünmüyor. Sendikal hak ve özgürlükler ülkenin gerçek anlamda demokratikleşmesi ile mümkün olabilir. Bu doğrultuda sendikalaşma ve sendikalı işçi sayılarına dair veriler de var olan tabloyu özetler niteliktedir.

Türkiye’de sendika sayısı ile işçilerin sendikalara üye olma sayıları arasında doğru bir orantı yoktur. Sendikalı işçi sayılarına bakıldığında resmi verilere göre kayıtlı işçilerin yüzde 85’inin sendikasız olduğu görülüyor. Sendikalaşma gerilerken Türkiye’deki kayıtlı çalışan işçi sayısı 31 Temmuz 2023 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan çalışma hayatı istatistiklerine göre 16 milyon 413 bin 359 kişi, sendikalı işçi sayısı ise 2 milyon 421 bin 940 kişidir. Sendikalaşma oranı da yüzde 14,76 olarak gerçekleşmiştir. İşçilerin sendikasızlaştırılması sistemli bir biçimde artarken sendikalı ve toplu pazarlık kapsamındaki işçi sayısı hızla azalıyor. Özelleştirme, toplam istihdam içinde hizmet sektörünün payının büyümesi, taşeronlaşma, esnek-kuralsız ve standart olmayan çalışma biçimlerinin yaygınlaşması, dünyada olduğu gibi Türkiye’de

de sendikasızlaşmayı derinleştiriyor. Öte yandan, sendikal nedenli işten çıkarmalara karşı etkin bir iş güvencesi sisteminin olmayışı sendikalaşan işçilerin işten çıkarılmasını yaygın bir uygulama haline getirmiştir.

Sendikal örgütlenmenin zayıflaması için çok çeşitli hilelere başvuruluyor olması hem sendikaların hem de işçilerin mücadele alanını zorunlu olarak genişletmektedir. Başta güvencesiz ve esnek çalışma biçimlerinin baskın hale getirilmesi olmak üzere işverenler, işçileri gerçek işçi sendikalarından uzak tutmak için ellerinden gelen her şeyi yapmaktadır. Sendikaya üye olan işçileri işten çıkarıp yeni işçi olarak sendikanın yetkisini düşürmek, kişisel ilişkileri kullanarak işçileri baskı altında tutmak, sendikalaşmaya öncülük eden işçilere ve sendikacılara şiddet uygulamak, silah çekmek, tehdit etmek, işçileri sendikadan istifa etmeye ve işveren güdümlü sendikalara üye olmaya zorlamak, bunun için evrak düzenlemek ve sendikaya üye olan işçileri yıldırma için işçinin görev yerini değiştirmek, işçiye daha zor iş vermek gibi pek çok kirli ve çirkin yöntemlere başvurularak işçinin iradesi kırılmaya çalışılıyor. Bütün bu oyunların boşa çıkarılması ancak işçilerin örgütlülüklerine sahip çıkmasıyla mümkündür.

Sendikamız her türlü baskıya karşı emek ve demokrasi için dayanışmayı, birlikteliği ve mücadeleyi büyütüyor.

Karanlığını Yeneceğiz!

12 Eylül 1980 askeri faşist darbesiyle Türkiye sadece ekonomik değil aynı zamanda siyasi, toplumsal ve kültürel açılardan köklü olarak ve silah zoruyla dönüştürüldü.

Darbe, sendikal hareketi hedefine alarak, işçi sınıfının kazanılmış ekonomik ve demokratik haklarını gasp etti, neoliberal politikalar uygulamaya kondu.

12 Eylül' de insan haklarına dair ne varsa ayaklar altına alındı.

12 Eylül emekçi halkın üzerine karabasan gibi çöktü.

12 Eylül 1980 Askeri Darbesinin üzerinden 43 yıl geçti. Bugün sermayeyi önceleyen işçiyi, emekçiyi düşük ücret dayatarak ve örgütsüz bırakarak ezen sistem, o günlerden kalmadır.

12 Eylül darbesi ile hesaplaşma ancak onun getirdiği tüm demokrasi ve işçi düşmanı yasaları ve uygulamaları kaldırarak mümkün olabilir. Mücadelemiz sürüyor.

2023 Ören-İşyeri Sendika Temsilcileri Eğitimi Yapıldı

25 Eylül'de Balıkesir Ören'de bulunan Ören Abdullah Baştürk Eğitim ve Dinlenme Tesisinde başlayan ve 34 gün süren **2023 - İşyeri Sendika Temsilcileri Eğitimi** 28 Ekim tarihinde tamamlandı. 9 ayrı grupta gerçekleştirilen eğitimlere 49 şubemizden 947 temsilci ve öncü işçi üyemiz katıldı. Eğitim programı kapsamında her gruba iki tam gün eğitim gerçekleştirildi. Eğitimin ikinci günleri gruplara sertifikalarının verilmesi ve toplu fotoğraf çekimleriyle tamamlandı.

Aydın ve Ankara 2 No.lu Şubelerimizden temsilcilerin yer aldığı ilk grubun eğitimi 25-26 Eylül tarihlerinde gerçekleştirildi. Eğitim Daire Başkanımız Salim Şen'in açış konuşmasının ardından bir konuşma gerçekleştiren Genel Başkanımız Remzi Çalışkan şunlara değindi:

"Yeni seçilen yönetimimizin ilk icraatı eğitimler oldu. Sendika olarak sınıf bilincinin güçlenmesi ve hak ve özgürlüklerimiz için eğitimlerimizi düzenli olarak sürdüreceğiz. Bu eğitimlerimiz yönetici ve iş yeri eğitimleriyle devam edecek. Ancak biz eğitimlerimizi bir işçi akademisi yaratarak gerçekleştirmek istiyoruz.

Mücadele çemberimizi, örgütsel gücümüzü eğitimlerle genişleteceğiz.

Cumhuriyet tarihinin en ağır ekonomik ve siyasi krizini yaşıyoruz, bedelini ise işçiler ödüyor. Bu krizin bize yansması; ücretlerimizin erimesi insanca yaşayacak ücretin elimizden alınması sonucunu doğuruyor. Belediye işçileri ise bu sürecin en ağır yükünü taşıyanlardır.

Biz sınıf mücadelesi veriyoruz. Sınıf mü-

cadelesi emek mücadelesidir. Aynı zamanda toplumsal cinsiyet eşitsizliğine karşı mücadeledir. İnsan hakları, adalet, demokrasi mücadelesidir. Kâr hırsıyla doğayı yaşanmaz hale getiren dünyamızı yok eden kapitalizme karşı mücadeledir.

Eğitimlerimiz ile işte bunları sorgulayacağız. Bu yüzden eğitimler önemli. İşçi sınıfı, toplumun aydınlık yüzüdür.

Umut bizde, umut mücadelede, umut işçi sınıfının mücadelesinde."

Eğitim semineri, Genel başkanımız Remzi Çalışkan'ın konuşmasının ardından Prof. Dr. Gamze Yücesan Özdemir'in "**Ne Oluyor, Ne Yapmalı: Sendikal Mücadele ve Eğitim**" başlıklı sunumuyla devam etti.

Eğitimin ilk günü Genel Koordinatörümüz Serhat Salıhoğlu'nun "**Genel-İş'in Tarihi**", Basın-Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürü ve Eğitim Daire Müdür Vekili Çağdaş Küpelî'nin "**Sendikamızın Güncel Politika ve Talepleri**", araştırma ve eğitim uzmanı Dilan Kıran'ın "**Emeğin Güncel Durumu**", eğitim uzmanı Gökhan Alpuğan'ın "**Emeğe Yönelik Saldırıları ve Güncel Sorunlar**" ve Toplu İş Sözleşmesi Daire Müdürü Engin Sezgin'in "**Toplu İş Sözleşmesi**" başlıklı sunumlarıyla tamamlandı.

Eğitimin ikinci günü Dr. Çağrı Kaderoğlu Bulut'un "**Kamusal Hizmetler ve Geleceği**", araştırma ve eğitim uzmanı Dilan Kıran'ın "**Toplumsal Cinsiyet ve Sendikamızın Çalışmaları**", Basın-Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürü ve Eğitim Daire Müdür Vekili Çağdaş Küpelî'nin "**Sendikal İletişim**", avukat Muradiye Kavut'un "**İş Hukukunun Temel Başlıkları**", Örgütlenme Daire Müdürü Candan Er'in

"**Sendikal Örgütlenme**" başlıklı sunumlarıyla tamamlandı. Eğitim semineri ilk grubun sertifikalarının verilmesiyle tamamlandı.

Eğitimin başından sonuna kadar her grupta hazır bulunan Eğitim Daire Başkanımız Salim Şen, diğer gruplarda da açış konuşması yaparak "Genel-İş'in Tarihi ve Mücadelesi" başlığıyla kısa bir sunum gerçekleştirdi. Salim Şen, yakın zamanda kaybettiğimiz Eğitim Daire Müdürü Faruk Özdemir'i "Kendisi sendikamıza uzun yıllar emek vermiş, sendikamıza kıymetli katkılar sunmuş bir yol arkadaşımızdı. Anısı mücadelemizde yaşayacak" diyerek andı. "Özellikle sendika hak ve özgürlüklerin her geçen gün tırpanlanmaya çalışıldığı, özgür toplu pazarlık hakkının ve örgütlenme özgürlüğünün önüne her geçen gün engeller konulduğu, krizin faturasının halka kesildiği, emeğin hakkının ödenmemesi için her türlü yasal zeminin oluşturulmaya çalışıldığı bu günlerde eğitimli ve bilinçli işçi sınıfı mücadelenin öncüsü olacaktır." diyen Salim Şen, planlanan ve bundan sonra da planlanacak eğitimlerin sendikal çalışmalarımıza ve örgütlenmemize daha fazla katkı sunmasını sağlamayı amaçladığına vurgu yaptı.

2023 Ören - İşyeri Sendika Temsilcileri Eğitimi'nin diğer dairelerimizin de katkıları ile planlandığını ve katkı sunan tüm dairelerimizde de teşekkürlerini sunan Salim Şen, "birlikte geçireceğimiz eğitim sürecinin mücadelemize katkı sunma amacıyla verimli olmasını diliyorum" diyerek konuşmasını tamamladı.

Eğitim programı kapsamında her gruba; Genel-İş'in Tarihi ve Mücadelesi, Sendika

mızın Güncel Politika ve Talepleri, Emeğin Güncel Durumu, Toplumsal Cinsiyet, Emeğin Güncel Sorunları, İş Hukukunun Temel Başlıkları, Kamusal Hizmetler ve Geleceği, Toplu İş Sözleşme ve Örgütlenme başlıklı eğitimleri sendikamız müdürleri ve uzmanları tarafın-

dan gerçekleştirildi.

Eğitim boyunca sendikamızın uzmanlık dairelerinde çalışan uzmanlarımız ders konularında dönüşümlü olarak sunumlar gerçekleştirerek önemli katkılar sundular. Örgütlenme uzmanları Hülya Soydam Çetin, Battal

Özer ve Cem Ünal "Sendikal Örgütlenme", basın-yayın ve halkla ilişkiler uzmanı Derya Bakırhan "Toplumsal Cinsiyet ve Sendikamızın Çalışmaları", toplu sözleşme uzmanı Mehtap Akpınar "Toplu İş Sözleşmesi" sunumlarıyla eğitimler verdiler.

2023 Ören – Gruplar ve Şubelerden Katılan Temsilci Sayıları

1. Grup	Şube	Katılan Tem. Sayısı
	Ankara 2	26
	Aydın	45
	1. Grup Toplam	71

2. Grup	Şube	Katılan Tem. Sayısı
	Kayseri	21
	Trakya	25
	İstanbul Konut	13
	Samsun	12
	Ankara 1	31
	Edirne	7
	2. Grup Toplam	109

3. Grup	Şube	Katılan Tem. Sayısı
	Bursa 1 ve 2	15
	Şırnak	7
	Tunceli	11
	İzmir 7	27
	Muğla 2	30
	Çanakkale	9
	Ankara 3	4
	3. Grup Toplam	103

4. Grup	Şube	Katılan Tem. Sayısı
	Anadolu 4	19
	Anadolu 2	10
	Tekirdağ	23
	Eskişehir	16
	İzmir 8	13
	İzmir 6	6
	Diyarbakır 1	8
	4. Grup Toplam	95

5. Grup	Şube	Katılan Tem. Sayısı
	Antalya	18
	Balıkesir	31
	İstanbul 1	15
	Muğla 1	38
	5. Grup Toplam	102

6. Grup	Şube	Katılan Tem. Sayısı
	İstanbul 2	20
	Diyarbakır 2	17
	İzmir 5	19
	Mersin	31
	Anadolu 3	15
	İzmir 4	22
	Kocaeli	17
	6. Grup Toplam	141

7. Grup	Şube	Katılan Tem. Sayısı
	İzmir 1	33
	İzmir 3	44
	İstanbul 3	9
	Zonguldak	6
	Hakkâri	0
	Anadolu 1	33
	7. Grup Toplam	125

8. Grup	Şube	Katılan Tem. Sayısı
	İzmir 9	21
	İstanbul 4	28
	İzmir 2	34
	Gaziantep	9
	Hatay	10
	Ağrı	5
	Konya	8
	8. Grup Toplam	115

9. Grup	Şube	Katılan Tem. Sayısı
	Adana 2	36
	Artvin	13
	Adana 1	37
	9. Grup Toplam	86

EYLÜL-ARALIK 2023 Toplu İş Sözleşmesi İmzaladığımız İşyerleri

Bakırköy Belediyesi Personel Hizmetleri Ltd. Şti. yönetimi ile İstanbul 1 No.lu Şube Başkanımız Ersin Korkmaz iki yıl süreli;

Tema İstanbul Site Yönetim Kurulu Başkanlığı ile Konut İşçileri Şubesi Başkanımız Nebile İrmak Çetin iki yıl süreli;

Avrupa Konutları Atakent 2 Site Yönetimi ile Konut İşçileri Şubesi Başkanımız Nebile İrmak Çetin iki yıl süreli;

Acıbadem Hukukçular ve **İdareciler** Sitesi Yönetim Kurulu ile Konut İşçileri Şubesi Başkanımız Nebile İrmak Çetin iki yıl süreli;

Kiği Belediyesi ile Tunceli Şube Başkanımız

Cafer Yoluk iki yıl süreli;

Yenice Belediyesi ile Zonguldak Şube Başkanımız Enis Dizdaroğlu iki yıl süreli;

Çeşme Belediyesi için SODEMSEN ile İzmir 4 No.lu Şube Başkanımız Aydın Tekin iki yıl süreli;

Halkalı 2 Etap Toplu Konutları 441/1 Ada Yönetim Kurulu Başkanlığı ile Konut İşçileri Şubesi Başkanımız Nebile İrmak Çetin iki yıl süreli;

Gercüş Belediyesi ile Batman Şube Başkanımız Ferhat Ataca bir yıl süreli;

Ovacık Belediyesi için SODEMSEN ile Tunceli Şube Başkanımız Cafer Yoluk iki yıl süreli;

Patnos Belediye Başkanlığı ile Ağrı Şube Başkanımız Ersin Erincik üç yıl süreli;

Avrupa Konutları Tem Site Yönetimi ile Konut İşçileri Şubesi Başkanımız Nebile İrmak Çetin iki yıl süreli;

Gönen Belediyesi Per. AŞ ile Balıkesir Şube Başkanımız Hüseyin Hilmi Ovalı bir yıl süreli;

Keşan Kent Hizmetleri San. Ve Tic. Ltd. Şti. ile Trakya Şube Başkanımız Caner Makasçı bir yıl süreli;

Kemalpaşa Belediyesi ile İzmir 7 No.lu Şube Başkanımız Özgür Genç iki yıl süreli toplu iş sözleşmesi imzalamıştır.

Avrupa'da Sendikalar Mücadele

EPSU Toplu İş Sözleşmesi Bülteniyle Avrupa'da Sendikalar Mücadele Haberleri

Avrupa kamu hizmeti sendikalarından müzakereler, ücretler ve koşullar, sendikalar hakları, grev ve protestolara ilişkin haberlerin yer aldığı 2023 Aralık ayı EPSU Toplu İş Sözleşmesi Bülteni'nin 25. sayısı yayımlandı. Avrupa ülkelerindeki sendikalar çalışmalarının bir dökümünü sunan Bülten'in özetle içeriği şöyledir:

Birleşik Krallık

Sendikalar grev hakkına yönelik saldırılarla mücadele etmeye kararlı:

9 Aralık'ta TUC sendika konfederasyonu, hükümetin grev hakkına yönelik saldırısına karşı mücadele stratejisini görüşmek üzere 1982'den bu yana ilk özel kongresini düzenledi. Birleşik Krallık'taki EPSU üyeleri, yasal olarak grev kararı alan işçilerin işe gitmeye zorlanabileceği ve hatta greve uymadıkları takdirde işten çıkarılabileceği anlamına gelebilecek olan yeni asgari hizmet seviyesi mevzuatından özellikle etkilenmektedir. TUC, İngiltere'de her beş çalışandan birinin (5,5 milyon kişi) - büyük çoğunluğu kamu hizmetlerinde çalışan - Grev Yasası nedeniyle grev hakkını kaybetme riski altında olduğunu söylüyor. Halihazırda Avrupa'daki en kısıtlayıcı sendika yasalarına sahip olan bir ülkede TUC, yasanın sadece adil olmadığını değil, aynı zamanda uygulanamaz, demokratik olmadığını ve neredeyse kesinlikle uluslararası hukuku ihlal ettiğini savunuyor. Bazı kamu hizmeti işverenleri yasanın endüstriyel ilişkileri zehirleyeceğini ve uyuşmazlıkları uzatacağını söyledi.

Almanya

Uyarı grevleri bölgesel hükümet çalışanlarına ücret artışı sağlanmasına yardımcı oldu:

Ver.di Sendikası, üçüncü tur pazarlıklarından sonra 9 Aralık'ta bölgesel hükümet işverenleriyle varılan anlaşma konusunda üyelerine danışmaya başladı. Federal hükümet ve be-

lediye çalışanlarını kapsayan anlaşmayla benzerlik gösteren anlaşma, Aralık 2023'te bir defaya mahsus olmak üzere 1.800 Avro ve ardından Ocak ve Ekim 2024 arasında aylık 120 Avro olarak ödenecek 3.000 Avroluk vergiden muaf bir toplu ödeme içeriyor. 1 Kasım 2024'te aylık maaşlar 200 Avro artırılabilecek ve ardından 1 Şubat 2025'te %5,5 oranında tekrar artırılabilecektir (minimum 340 Avro artış garantisi ile). Ver.di, son pazarlık turundan önceki günlerde 70.000 kişinin katıldığı uyarı grevleri ve mitinglerle, müzakereler sırasında bölge çalışanlarının seferber edilmesinin anlaşmanın güvence altına alınmasında hayati önem taşıdığına inanıyor. Anlaşma 1 Ekim 2023'ten 31 Ekim 2025'e kadar geçerli olacak ve cezaevi hizmetlerindeki sağlık çalışanları, öğrenci çalışanlar ve sosyal ve eğitim hizmetlerindeki işçiler de dahil olmak üzere belirli personel için bazı ilave hükümler içeriyor. Anlaşma aynı zamanda bölgesel yönetimlerde çalışan tüm memurlara da uygulanacak.

İtalya

Sendikalar yerel yönetim yöneticilerini kapsayan anlaşmayı kabul etti:

Üç kamu hizmeti federasyonu - FP-CGIL, CISL-FP ve UIL-FPL - kamu sektörü işverenleri için ARAN ajansı ile yerel ve sağlık otoritelerindeki 13.000'den fazla yönetici ve üst düzey personeli kapsayan taslak bir anlaşma imzaladı. Anlaşma, kamu sektöründe 2019-2021 dönemini kapsayan son anlaşma olup, sendikaların artık bir sonraki pazarlık turuna odaklanabileceği anlamına geliyor. Anlaşma kapsamında üç ana ücret kademesi bulunuyor ve aylık 135 Avroluk temel artışın yanı sıra her bir meslek grubuyla ilgili olarak 104 Avro ile 174 Avro arasında değişen ek artışlar yapılacak. Sendikalar, endüstriyel ilişkilere ilişkin hükümler ve bilgi ve pazarlığa tabi konuların genişletilmesi de dahil olmak üzere anlaşmaya olumlu yaklaşmaktadır. Anlaşma ayrıca deneme süreleri, çevik çalışma, eğitim ve şiddet

mağduru kadınlar için daha fazla koruma ve hak sağlamaktadır.

Portekiz

Sendika sağlık teknisyenleri için anlaşmaya varırken belediye çalışanları eylemde:

STAL yerel yönetim sendikası üyeleri, ücret ve koşulların iyileştirilmesi için bir dizi eylemle yoğun bir yıl sonu için harekete geçiyor. Coimbra'da belediye yüzme havuzlarında çalışanlara yapılan özel ödemelerle ilgili uzun süredir devam eden bir grev söz konusuysen, ulaşım işçileri de şoförler için uygun imkanlar talep ediyor ve 14-15 Aralık'ta greve gidiyor. Almada'daki belediye işçileri 21 Aralık'ta ücret ve hayat pahalılığı için harekete geçerken, Oeiras'taki atık işçileri 22, 23 ve 26 Aralık tarihlerinde vardiya ve çalışma sürelerinde yapılan tek taraflı değişikliklere karşı eylem yapacak. Son olarak, Maiambiente atık şirketindeki işçiler, şirket sözleşmesinin müzakere edilmesi, haftada 35 saatlik çalışma süresi ve sendika üyeliği hakkına saygı gösterilmesi talepleriyle 25 Aralık'tan 1 Ocak'a kadar eylem yapacaklar. Bu arada SINTAP sendikası, yardımcı sağlık teknisyeni olarak yeni bir mesleki kategorinin oluşturulmasını memnuniyetle karşıladı. Halihazırda operasyonel asistan ve süpervizör olarak sınıflandırılan yaklaşık 24000 çalışan yeni kategoriye geçerek ücret yapısında yükselcek ve ayda yaklaşık 100 Avroluk bir artıştan faydalanacak. Bu, SINTAP'ın uzun süredir devam eden bir talebidir.

Avusturya

Kamu ve kâr amacı gütmeyen sektörlerdeki sağlık ve bakım çalışanları için daha yüksek ücret:

Younion Sendikası ile Viyana Belediyesi ve Viyana Sağlık Birliği (VHA) arasında yürütülen müzakereler sonucunda daha iyi ücret, daha iyi çalışma koşulları, daha fazla boş zaman ve işgücü açığıyla mücadeleye yönelik tedbirler

için 150 milyon Avro kaynak sağlandı. Ocak ayındaki %9.15'lik ücret artışı, kamu sektöründeki geniş çaplı müzakereleri takip ediyor ancak buna ek olarak gece çalışması, Pazar günleri ve resmi tatillerde çalışma için ekstra ödemeler yapılacak. Gece vardiyasında çalışanlara vardiya başına iki saatlik kredi verilecek ve bu kredi altı ay içinde kullanılmadığı takdirde izin ya da ekstra ücret olarak alınabilecektir. Kısa süreli mesailer için ekstra ödemeler yapılacak ve 2024 sonbaharından itibaren tüm çalışanlar için yeni bir tek tip çalışma süresi modeli uygulanacak ve bu da VHA'daki çalışma saatlerinin azaltılması anlamına gelecek. Bu arada Vida sendikası, dini kuruluş Diakonie Austria tarafından istihdam edilen yaklaşık 10.000 sağlık ve sosyal bakım çalışanını kapsayan yeni bir sözleşme için müzakerelerde bulundu. Ücretler %9,2 oranında artacak ve anlaşmada ilk kez 2000 Avro'luk bir asgari ücret belirlenecek. Anlaşma 1 Ocak'ta yürürlüğe girecek ve kısa süreli değişimler için esneklik ödemesi, kısmi emekliliğe daha kolay erişim, önceki hizmet sürelerinin daha iyi tanınması ve beceri geliştirme için daha iyi ödeme gibi başka iyileştirmeler de öngörüyor.

Hollanda

Enerji işçileri, eyalet hükümetinin de hedefi olan %10'u alıyor:

FNV sendikası, enerji şebekesi sektöründe yaklaşık 17.500 çalışanı kapsayan ve önümüzdeki 18 ay boyunca en az %10'luk bir ücret artışı ve saatte 16 Avro asgari ücret sağlayacak olan yeni bir anlaşma için müzakerelerde bulundu. 1 Ocak 2024 itibarıyla çalışanlar en az %7 oranında ücret artışı alacaklar, ancak bu artış daha düşük ücret skalasındaki çalışanlar için en az 275 Avro olacak. Gelecek yıl %3'lük bir artış daha yapılacaktır. Diğer avantajlar arasında tam ücret karşılığında altı haftalık ebeveyn izni, erken emeklilik ve yeniden yapılandırmaya ilişkin sosyal planda iyileştirmeler yer almaktadır. Buna ek olarak, işverenler sendikanın hem mevcut hem de yeni üyelerine bir defaya mahsus olmak üzere 120 Avro tutarında bir ödenek ödeyecek ve FNV bunu tüm işçileri kapsayan anlaşmanın müzakere edilmesindeki rolünün tanınmasının iyi bir yolu olarak görüyor. Bu arada sendika, önümüzdeki ay il hükümetinde yapılacak ve aylık 100 Avro maaş artışı; tüm ücret ve ödeneklerde %10 artış; otomatik fiyat telafisi ve asgari saat ücretinin 16 Avro'ya çıkarılmasını talep edeceği müzakerelere hazırlanıyor.

Hırvatistan

Sendika temsil kuralları konusunda hükümete meydan okuyor:

SDLSN, hükümeti kamu hizmeti ücret müzakerelerinde temsil edilebilirlik kurallarını değiştirmeye çağırıyor. Sendika, kamu sektörü için yeni ücret yapısını tartışan çeşitli çalış-

ma gruplarında yer almaktadır ancak temsil edilebilirliğe ilişkin mevcut kuralların kendisini ve diğer sendikaları resmi müzakerelerin dışında bırakmasından endişe duymaktadır. Sendika, sadece polis sendikasının ana müzakereler için temsil edilebilirlik kriterini karşıladığını, SDLSN ve diğer sendikaların barajın altında kalması nedeniyle kamu hizmetinin birçok alanının uygun sendika temsilinden yoksun kaldığını savunuyor. Sendika ayrıca çalışanların yeni sistemde nasıl değerlendirileceği ve bunun maaş ekleri için ne anlama geleceğine ilişkin yeni önerilerle ilgili endişelerini de dile getirdi. SDLSN, memurların değerlendirilmesine ilişkin kriterlerin hala bilinmediğini ve çalışanların öngörülen %5'inden fazlasının en yüksek dereceyi hak etmesi durumunda ne olacağını da bir soru işareti olduğunu söylüyor. Ayrıca, asgari nota ulaşmayan bir çalışanın derhal işten çıkarılması önerisine de karşı çıkıyor.

İsveç

Metal sendikası Tesla'yı karşısına alırken sektörler arası dayanışma:

IF Metall mühendislik sendikası, elektrikli otomobil üreticisi Tesla'ya toplu sözleşme imzalaması için baskı yapmak üzere grev eylemi yapıyor. Doğrudan uyuşmazlık az sayıda üyeyi kapsıyor olsa da sendika, Tesla'nın sadece metal sektöründe değil tüm ekonomi genelinde güçlü toplu pazarlık sistemini baltalamasını engellemeye kararlı. Diğer sektörlerdeki pek çok sendika da dayanışma eylemi başlattı ve Kommunal gibi kamu hizmeti sendikaları da desteklerini göstererek üyelerini kampanyaya katılmaya çağırıyor. Bu arada komşu Norveç'teki sendikalar, hükümetin şirket üzerinde baskı kurmak ve İskandinav modelini savunmak için emeklilik fonu hissedarlığını kullanması gerektiğini savunuyor.

Norveç

Belediyelerde çerçeve anlaşmalarda dijitalleşme özellikleri:

Fagforbundet ve yerel yönetimlerdeki diğer sendikalar, yerel yönetim sendikaları ile işverenler arasındaki ilişkileri düzenleyen kural ve süreçleri güncelleyen yeni bir çerçeve anlaşması müzakere etmiştir. Anlaşma, çalışan temsilcilerinin haklarının ve faaliyet gösterdikleri çerçeve koşulların geliştirilmesi ihtiyacına ilişkin devam eden tartışmaları, güncelliğini yitirmiş veya artık geçerli olmayan hükümlerin belirlenmesi için ana sözleşmenin gözden geçirilmesini, hükümlerin pratikte nasıl uygulandığının değerlendirilmesini ve değişiklik ihtiyacının değerlendirilmesini kapsamaktadır. Ayrıca bu sefer dijitalleşme ve yapay zekanın yerel yönetimler üzerindeki etkisi ve bunun sonucunda ortaya çıkabilecek potansiyel yeniden yapılanma konusunda çok taraflı fikir alışverişi için özel bir hüküm de bulunmaktadır.

Avrupa

ETUC üye devletleri platform çalışması yasasını desteklemeye çağırıyor:

ETUC, platform direktifinin son versiyonunun üye devlet hükümetleri tarafından desteklenmesi halinde Avrupa çapında milyonlarca işçinin yeni haklardan yararlanabileceğini söylüyor. Metin halen Avrupa Parlamentosu, Konsey ve Komisyon tarafından müzakere ediliyor ancak platformların istihdam ilişkisi olmadığını kanıtlamak zorunda kalması için ispat yükümlülüğünün tersine çevrilmesi de dahil olmak üzere önemli iyileştirmeler sağlanabilir. Ayrıca, bir işçinin yeniden sınıflandırılmasının ardından iş arkadaşlarının durumunu değerlendirmek üzere işyerinde denetimler yapılmasını; işi belirleyen ve düzenleyen algoritmalar üzerinde şeffaflık sağlanmasını ve gelişen platform ekonomisinde sendikalar ve toplu pazarlık için merkezi bir rol üstlenilmesini gerektirecektir. ETUC, kamu makamlarının direktifin uygulamaya konulması için harekete geçmelerinin ve son yıllarda birçoğunda kesintiye gidilen iş müfettişliklerini güçlendirmelerinin ne kadar önemli olduğunu altını çiziyor.

Finlandiya

Hükümet reformlarına karşı protestolar ve grevler devam ediyor:

JHL sendikası üyeleri, hükümetin sosyal yardımları, istihdam haklarını ve grev hakkını zayıflatma planlarına karşı sürdürülen kampanyanın bir parçası olarak grev eylemi yapıyor. Sonbahar sezonunun en büyük grev günü, JHL'nin diğer hizmetlerin yanı sıra tren seferlerini ve enerji santrallerini durduracağı 14 Aralık için planlanmıştı. Sendika içinde hükümetin önerilerine karşı güçlü bir muhalefet var ve daha fazla eylem göz ardı edilmedi. Hükümetin aldığı önlemler arasında, gelecekte JHL'nin şu anda gerçekleştirdiği türden eylemler yapmasını engelleyecek olan siyasi grev eylemi hakkına getirilen kısıtlamalar da yer alıyor.

İspanya

Sendikalar veterinerlik çalışanlarının ücret ve koşullarında iyileştirme yapılmasını kabul etti:

Dokuz ay süren yoğun müzakerelerin ardından UGT-SP ve FSS-CCOO sendikaları, CEVE işveren örgütü ile veterinerlik hizmetlerinde çalışan 35.000 işçiyi kapsayan yeni bir sözleşme üzerinde anlaşmaya vardı. Ücretler 2023'te %4.5, 2024'te %3.5 ve 2025'te %3 olmak üzere üç yıl içinde %11 oranında artacak. Anlaşma ayrıca enflasyonla bağlantılı bir maaş gözden geçirme maddesi ve kilometre ödenekleri ile gece çalışmasını kapsayan ekstra ödemelerin yanı sıra tatil ödeneklerinde de artışlar içeriyor. İş-yaşam dengesini ve kariyer ilerlemesini iyileştirmeye yönelik tedbirler de var. Sendikalar, tüm bu iyileştirmelerin veterinerlik mesleklerinde işe alım ve elde tutmanın iyileştirilmesi için çok önemli olduğunu savunuyor.

Abdullah Baştürk'ü Andık

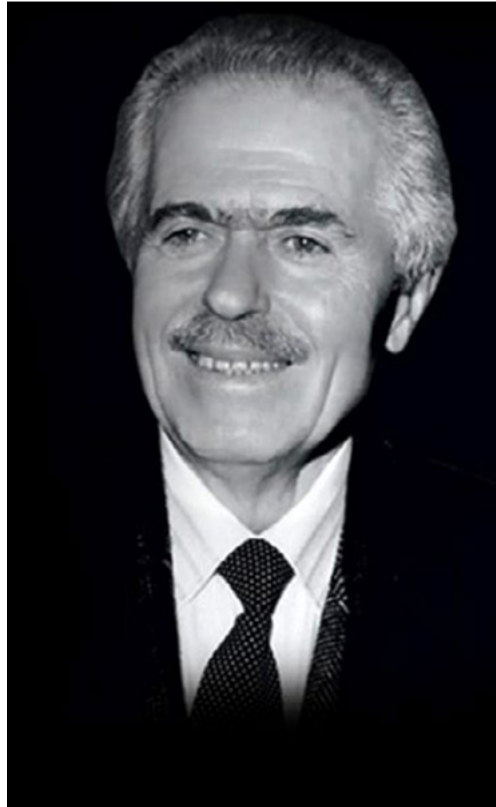

İlkeleriyle ve düşünceleriyle işçi sınıfı müca-
delesine yön veren kurucu Genel Başkanımız
Abdullah Baştürk'ü ölümünün 32. yılında me-
zarı başında saygı ve özlemlerle andık.

Türkiye işçi sınıfının sendika önderlerin-
den, Kurucu Genel Başkanımız Abdullah
Baştürk'ün Zincirlikuyu Mezarlığında, mezarı
başındaki anmaya DİSK Genel Başkanı Arzu
Çerkezoğlu, DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve
Sendikamızın Genel Başkanı Remzi Çalışkan,
DİSK Yönetim Kurulu Üyesi Adnan Serdaroğlu
ile DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri, Ab-
dullah Baştürk'ün sevgili eşi Ayten Baştürk ile
Sendikamızın Araştırma Daire Başkanı Adil
Çiftçi ve çok sayıda DİSK üyesi katıldı.

Genel Başkanımız Remzi Çalışkan 32 yıl
önce aramızdan ayrılan Kurucu Genel Başka-
nımız Abdullah Baştürk'ün anmasında şunları
söyledi:

"Abdullah Baştürk mücadelesiyle, direnişle-
riyle bize ışık tutuyor. O, bilimi ve aklı önceleyen
mücadele anlayışıyla bize önderlik etmeye de-
vam ediyor. "Bu umudu, bu mücadele mirasını
bize bırakan Abdullah Baştürk önderimize ve
onun yol arkadaşlarına minnet borçluyuz. (...)
Onlar sınıfsız sömürsüz bir dünya için müca-

**Ya teslimiyet
ya mücadele!**

dele ettiler". Onlar gibi sınıfsız ve sömürsüz
bir dünya için mücadelemizi sürdüreceğiz.
Onlar emekten yana bir demokrasi dediler biz-
ler sokaklardayız ve "demokrasi işçinin ekme-
ğidir" diyoruz. DİSK umuttur! Bize bu umudu
bırakan önderlerimizin yolunda yürüyeceğiz.
Bu umudu daha da büyüteceğiz. Mücadele-
miz büyüyecek, DİSK büyüyecek".

Abdullah Baştürk'ü anma töreninde DİSK
Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu da bir konu-
şma yaparak DİSK'in bugün gelinen noktada
işçi sınıfının hakları için verdiği mücadeleye
değindi ve amacımızın "20'inci yüzyılın kurucu
iradelerinden aldığımız güçle, onların rehberli-
ğinde geleceği inşa etmek ve 21. yüzyılı, Cum-
huriyetimizin ikinci yüzyılını emeğin yüzyılı
yapmak" olduğunu vurguladı.

"Ya teslimiyet ya mücadele. Teslim olacak
mıyız? Hayır, elbette ki hayır, bin kere hayır.
Fabrika fabrika işyeri işyeri haksızlıklara karşı
kıyımlara karşı Anayasa'ya dayanarak diren-
me hakkımızı kullanarak ekmeğimiz, aşımız,
geleceğimiz için direnmek, mücadele etmek
yolumuzdur" diyen DİSK Genel Başkanı ve
Kurucu Genel Başkanımız Abdullah Baştürk'ü
ölümünün 32. yılında tekrar saygı ve özlemlerle
anıyoruz.

Yitirdiklerimiz

Aşağıda isimlerine ve işyerlerine yer verdiğimiz üyelerimiz vefat etmiştir. Ailelerine ve tüm sevenlerine başsağlığı diliyoruz.

Ad Soyad	Vefat Tarihi	İşyeri	Şube
AYHAN TERKEŞLİ	13 Ekim	ADANA ULAŞIM AŞ	ADANA 1
BEKİR SERİN	6 Ekim	ADANA ULAŞIM AŞ	ADANA 1
DURSUN YILDIRIM	19 Aralık	ADANA ULAŞIM AŞ	ADANA 1
HALİT ALKAÇ	12 Aralık	ADANA ULAŞIM AŞ	ADANA 1
LALE GENÇYÜREK	15 Aralık	SEYHAN İLÇE BELEDİYESİ	ADANA 1
ALİ GÖKÇE	17 Kasım	SEYHAN İMAR İNŞAAT KÜLTÜR SAĞLIK TİCARET AŞ	ADANA 1
AYKUT ŞAHNA	4 Aralık	ADANA ULAŞIM AŞ	ADANA 2
GÜNGÖR ÖĞÜŞLÜ	9 Ekim	ADANA ULAŞIM AŞ	ADANA 2
HASAN GALİP AKTAŞ	11 Kasım	ADANA ULAŞIM AŞ	ADANA 2
MUSTAFA CİHAN	4 Ekim	ÇUKUROVA İMAR İNŞAAT TAAHHÜT SANAYİ VE TİCARET AŞ	ADANA 2
NESİP ÇELİK	7 Aralık	KASDAŞ KADIKÖY AŞ	ANADOLU YK 1
İSMAİL YILDIRIM	14 Aralık	KARTURSAŞ KARTAL AŞ	ANADOLU YK 4
MUSTAFA BAHA ÇELİK	30 Kasım	YE-PA YENİMAHALLE LTD. ŞTİ.	ANKARA 2
MUSTAFA ÇUTUR	19 Kasım	DÖŞEMEYOL İNŞAAT SANAYİ VE TİCARET AŞ	ANTALYA
ERDOĞAN ULUDAĞ	11 Kasım	BURHANİYE BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	BALIKESİR
HAKAN ELMAS	24 Kasım	BURHANİYE BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	BALIKESİR
ADEM ÇİGAL	6 Ekim	EDREMİT BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	BALIKESİR
İSMAİL MURAT IŞIKTAŞ	3 Ekim	EDREMİT BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	BALIKESİR
MUSTAFA BACAK	3 Aralık	EDREMİT BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	BALIKESİR
AHMET SAVRAN	22 Ekim	GÖNEN BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	BALIKESİR
AYŞE FİDAN	16 Kasım	GÖNEN BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	BALIKESİR
GÜRSEL YAZICI	20 Aralık	MUDANYA BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	BURSA 1
HASAN BASRİ ERTUĞRUL	11 Kasım	ÇANAKKALE KENTSEL HİZ.MÜH.MÜT.TİC.VE SAN. AŞ	ÇANAKKALE
ERGÜN DEMİR	6 Kasım	DİYARBAKIR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	DİYARBAKIR 2
TOLGA FAKIOĞLU	13 Ekim	HATAY İMAR SANAYİ AŞ	HATAY
OKTAY TÜTER	13 Aralık	HATAY SU VE KANALİZASYON İDARESİ PERSONEL AŞ	HATAY
EYÜP KARAKUM	21 Aralık	SARBEL ORGANİZASYON AŞ	İSTANBUL 1
RAMAZAN DALKIRAN	28 Aralık	SARBEL ORGANİZASYON AŞ	İSTANBUL 1
MEMDUH VATANSEVER	2 Ekim	BATHONEA YAPI AŞ	İSTANBUL 2
EYÜP AVCI	12 Aralık	BOĞAZIÇI AŞ	İSTANBUL 4
SATI GÜRAL	13 Ekim	BOĞAZIÇI AŞ	İSTANBUL 4
TAKYEDİN ALTUNER	13 Ekim	BOĞAZIÇI AŞ	İSTANBUL 4
MEHMET ALİ ÇALISKAN	18 Kasım	İZENERJİ	İZMİR 2
AKIN ÇETİNKAYA	3 Aralık	İZELMAN	İZMİR 3
ERDOĞAN ÇİZER	7 Aralık	BEYDAĞ BELEDİYESİ AŞ	İZMİR 4
YUSUF ERDEM	7 Aralık	SEFERİHİSAR JEOTERMAL TURİZM AŞ	İZMİR 4
EBRU POLAT	12 Aralık	BUCA İMAR VE İNŞAAT SANAYİ TEKNİK HİZMETLER AŞ	İZMİR 5
ÖZCAN KURT	2 Aralık	BAYRAKLI BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	İZMİR 6
DENİZ YILDIRIM	26 Aralık	İZENERJİ	İZMİR 9
İLKAY ÇETİN	12 Ekim	İZENERJİ	İZMİR 9
FAHRETTİN ONAT	1 Aralık	KIRŞEHİR GIDA TEMİZLİK SOSYAL TESİS HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.	KAYSERİ
EROL DURSUN	20 Ekim	DİLBEL SOSYAL VE PERSONEL HİZMETLERİ TİCARET LTD. ŞTİ.	KOCAELİ
SEZGİN KARAGÖZ	18 Kasım	İZMİT BELEDİYESİ	KOCAELİ
İSMAİL ÖZOĞUZ	16 Aralık	MUTLU MEZİTLİ LTD. ŞLTİ.	MERSİN
YILDIRAY CAN TUĞRUL	27 Ekim	MİLAS BELEDİYESİ EMEK PERSONEL AŞ	MUĞLA 1
GÜRBÜZ CEYLAN	16 Kasım	MUĞLA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ EMEK PERSONEL LTD. ŞTİ.	MUĞLA 2
RAMAZAN KAYIKCI	21 Ekim	ERFELEK BELEDİYESİ PERSONEL LTD. ŞTİ.	SAMSUN
UĞUR BAŞ	16 Kasım	GERZE BELEDİYE BAŞKANLIĞI	SAMSUN
ADEM KARATEPE	16 Ekim	TEKİRDAĞ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	TEKİRDAĞ
ALİ BALI	25 Kasım	TEKİRDAĞ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	TEKİRDAĞ
KEMALETTİN ALTINAY	25 Kasım	TEKİRDAĞ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ PERSONEL AŞ	TEKİRDAĞ
ERCAN KARADAĞ	2 Kasım	TEKİRDAĞ SU VE KANALİZASYON İDARESİ PERSONEL AŞ	TEKİRDAĞ

2024 UMUDU ve MÜCADELEYİ BÜYÜTELİM

İnsanca yaşamak, insanca çalışmak ve sınıfsız, sömürsüz, demokratik bir ülkede ayrımcılığın ve şiddetin olmadığı bir gelecek hakkımızdır. Umudun, barışın, adaletin hakim olduğu; demokrasi, eşitlik ve hak temelli bir yaşama olan inanç ve mücadele gücüyle yeni yılınızı kutlarız.

GENEL-İŞ EMEK GAZETESİ

Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası Aylık Yayın Organı Eylül-Aralık 2023, Sayı:184

Sahibi: GENEL-İŞ Sendikası adına Genel Başkan Remzi ÇALIŞKAN - Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Hüseyin Yaşar GÜNDOĞDU

Yayına Hazırlık: DİSK/GENEL-İŞ Basın, Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü - **Yayın Türü:** Yaygın Süreli Yayın

Yayın Şekli: Aylık Türkçe **Yönetim Yeri:** Çankırı Caddesi No: 28 Kat: 4-9 Ulus/ANKARA **Tel:** (0312) 309 15 47 **Fax:** (0312) 309 10 46

www.genel-is.org.tr * bilgi@genel-is.org.tr * basin@genel-is.org.tr

Basım Yeri: Buğra Matbaacılık Yapıcı İş Merkezi 74 / 32-33 İskitler/ANKARA (0312 342 19 18) **Baskı Tarihi:** Şubat 2024